

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

13. maj 2020

Indhold

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2020/C 164/01	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.9774 — Bain Capital Investors/Neuberger Berman/Engineering Ingegneria Informatica) ⁽¹⁾	1
2020/C 164/02	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.9822 — Bridgepoint/Groupe Financière CEP) ⁽¹⁾	2
2020/C 164/03	Meddelelse fra Kommissionen — Ændring af de midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud	3

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2020/C 164/04	Euroens vekselkurs — 12. maj 2020	16
2020/C 164/05	Meddelelse fra Kommissionen — Offentliggørelse af det samlede antal kvoter i omsætning i 2019 med henblik på markedsstabilitetsreserven under EU's emissionshandelssystem, som er oprettet ved direktiv 2003/87/EF	17
2020/C 164/06	Meddelelse fra Kommissionen om en handlingsplan for en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme	21
2020/C 164/07	Den administrative kommission for koordinering af sociale sikringsordninger Gennemsnitlige udgifter til naturskader	34

V Øvrige meddelelser

ANDET

Europa-Kommissionen

2020/C 164/08

Offentliggørelse af enhedsdokument med ændringer efter godkendelse af en ændring af mindre omfang i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 36

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.9774 — Bain Capital Investors/Neuberger Berman/Engineering Ingegneria Informatica)****(EØS-relevant tekst)**

(2020/C 164/01)

Den 30. april 2020 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32020M9774. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.9822 — Bridgepoint/Groupe Financière CEP)****(EØS-relevant tekst)**

(2020/C 164/02)

Den 7. maj 2020 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på fransk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32020M9822. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Ændring af de midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud

(2020/C 164/03)

1. INDLEDNING

1. Den 19. marts 2020 vedtog Kommissionen meddelelsen »Midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud«⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »de midlertidige rammebestemmelser«). Den 3. april 2020 vedtog den en første ændring for at give mulighed for at yde støtte til at fremskynde forskningen i og afprøvningen og fremstillingen af covid-19-relevante produkter, beskytte arbejdspladser og yderligere støtte økonomien under den aktuelle krise⁽²⁾.
2. EU's statsstøttekontrol skal anvendes målrettet og i et omfang, der står i et passende forhold til målet, for at sikre, at de nationale støtteforanstaltninger effektivt hjælper de berørte virksomheder under covid-19-udbruddet, samtidig med at uberettigede fordrejninger af det indre marked begrænses, at det indre markeds integritet bevares, og at der sikres lige konkurrencevilkår. Dette vil bidrage til kontinuiteten i den økonomiske aktivitet under covid-19-udbruddet og udgøre et solidt grundlag for genopretning af økonomien efter krisen under hensyntagen til betydningen af at gennemføre den grønne og den digitale omstilling i overensstemmelse med EU-retten og EU's mål.
3. Formålet med denne meddelelse er at udpege yderligere midlertidige statsstøtteforanstaltninger, som Kommissionen betragter som forenelige med artikel 107, stk. 3, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i forbindelse med covid-19-udbruddet.
4. For det første er Kommissionen af den opfattelse, at ellers levedygtige ikkefinansielle virksomheder, som befinder sig i en midlertidig likviditetskriser som følge af covid-19-udbruddet, kan få solvensproblemer på længere sigt. For en lang række af disse virksomheder har de nødforanstaltninger, der er truffet for at kontrollere spredningen af covid-19-udbruddet, ført til et fald i eller endda en indstilling af deres produktion af varer og/eller leveringen af tjenesteydelser samt til et betydeligt efterspørgselschok. De deraf følgende tab vil blive afspejlet i et fald i virksomhedernes egenkapital og indvirke negativt på deres mulighed for at optage lån hos finansielle institutioner.
5. Hvis en virksomhed på et marked med lav efterspørgsel og forsyningsafbrydelser råder over en begrænset egenkapital, forværres risikoen for en alvorlig økonomisk nedgang, som kan påvirke hele EU's økonomi i en længere periode. Målttede offentlige indgreb, hvor der stilles egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter til rådighed for virksomheder, kan mindske risikoen for et betydeligt antal konkurser i EU. De kan således bidrage til at bevare kontinuiteten i den økonomiske aktivitet under covid-19-udbruddet og støtte den efterfølgende økonomiske genopretning.
6. Denne meddelelse fastsætter derfor betingelserne i henhold til EU's statsstøtteregler, hvorunder medlemsstaterne kan yde offentlig støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter til virksomheder, der står over for økonomiske vanskeligheder som følge af covid-19-udbruddet. Støtten skal sikre, at forstyrrelsen af økonomien ikke medfører, at virksomheder, der var levedygtige før covid-19-udbruddet, unødigt træder ud af markedet. En rekapitalisering må derfor ikke overstige det minimum, som er nødvendigt for at sikre støttemodtagerens levedygtighed, og bør alene have til formål at genoprette støttemodtagerens kapitalstruktur, således som den så ud før covid-19-udbruddet.
7. Kommissionen understreger, at national offentlig støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter til virksomheder, der befinder sig i økonomiske vanskeligheder som følge af covid-19-udbruddet, som led i ordninger eller i særlige individuelle tilfælde, alene bør påtænkes, hvis der ikke kan findes nogen anden hensigtsmæssig løsning, og en sådan støtte skal være underlagt strenge betingelser. Det skyldes, at sådanne instrumenter fordrejer konkurrencen betragteligt mellem virksomhederne. Sådanne indgreb bør derfor også være underlagt klare betingelser med hensyn til statens indtræden i og udtræden af de berørte virksomheder samt dens afkast for deltagelse såvel som bestemmelser vedrørende ledelsen og passende foranstaltninger til at begrænse konkurrencefordrejninger.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen af 19. marts 2020 (C(2020) 1863) (EUT C 91 I af 20.3.2020, s. 1).⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen af 3. april 2020 (C(2020) 2215) (EUT C 112 I af 4.4.2020, s. 1).

8. Hvis støtten blev ydet på EU-plan under hensyntagen til EU's fælles interesser, ville risikoen for konkurrencefordrejninger i det indre marked være lavere og derfor kræve mindre strenge betingelser. Kommissionen er af den opfattelse, at der er behov for yderligere støtte og midler på EU-plan for at sikre, at denne globale symmetriske krise ikke udvikler sig til et asymmetrisk chok til skade for de medlemsstater, som har mindre mulighed for at støtte deres økonomi, og for EU's konkurrenceevne som helhed.
9. Den grønne og den digitale omstilling vil spille en central og prioriteret rolle, når det gælder om at sikre en vellykket genopretning. Kommissionen glæder sig over de skridt, som medlemsstaterne ved udformningen af nationale støtteforanstaltninger har taget for at imødegå disse udfordringer, og minder om deres ansvar for at sikre, at sådanne foranstaltninger ikke udgør en hindring for opfyldelsen af EU's klimamål og digitale mål. Desuden bemærker Kommissionen, at medlemsstaterne ved at udforme de nationale støtteforanstaltninger således, at de opfylder EU's politiske målsætninger om en grøn og en digital omstilling af økonomien, vil muliggøre en mere bæredygtig vækst på lang sigt og understøtte omstillingen til det aftalte EU-mål om klimaneutralitet i 2050. I forbindelse med støtte til at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i medlemsstaternes økonomi er det først og fremmest medlemsstaternes ansvar at udforme nationale støtteforanstaltninger på en måde, der imødekommer deres politiske mål. Hvad angår støtte ydet i henhold til denne meddelelse skal store virksomheder indberette, hvordan den modtagne støtte understøtter deres aktiviteter i overensstemmelse med EU's mål og nationale forpligtelser, der er knyttet til den grønne og den digitale omstilling.
10. En række medlemsstater overvejer desuden at erhverve en kapitalandel i strategiske virksomheder for at sikre, at deres bidrag til en velfungerende EU-økonomi ikke bringes i fare. Kommissionen minder om, at TEUF er neutral hvad angår privat ejendom (artikel 345 i TEUF). Hvis medlemsstaterne køber eksisterende aktier i virksomheder til markedspris eller investerer på lige fod med private aktionærer, udgør dette normalt ikke statsstøtte⁽³⁾. Tilsvarende gælder det, at hvis medlemsstaterne beslutter at købe nyudstedte aktier og/eller stille andre former for egenkapitalstøtte eller hybride kapitalinstrumenter til rådighed for virksomheder på markedsvilkår, dvs. på betingelser, der overholder det markedsøkonomiske investorprincip, udgør det heller ikke statsstøtte.
11. Kommissionen minder også om, at der findes en række yderligere redskaber til at håndtere erhvervelsen af strategiske virksomheder. I meddelelsen af 25. marts 2020⁽⁴⁾ opfordrede Kommissionen de medlemsstater, som allerede havde en eksisterende mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer, til i fuldt omfang at gøre brug af sådanne redskaber til at forhindre kapitalstrømme fra tredjelande, som kunne underminere sikkerheden eller den offentlige orden i EU. Kommissionen opfordrede også de medlemsstater, som på indeværende tidspunkt ikke har en screeningmekanisme, eller hvis screeningmekanismer ikke omfatter alle relevante transaktioner, til at indføre fuldstændige screeningmekanismer i fuld overensstemmelse med EU-retten, herunder forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer⁽⁵⁾ og fri bevægelighed for kapital (artikel 63 i TEUF) og internationale forpligtelser.
12. For det andet er Kommissionen af den opfattelse, at ansvarlig lånekapital kan være et passende middel til at støtte virksomheder, der befinder sig i økonomiske vanskeligheder som følge af covid-19-udbruddet. Det er især et mindre konkurrencefordrejende middel end egenkapital eller hybrid kapital, eftersom det ikke kan konverteres til aktier, når virksomheden er en going concern. Denne meddelelse giver derfor medlemsstaterne mulighed for at yde støtte i denne yderligere form i afsnit 3.3 i de midlertidige rammebestemmelser, som vedrører gældsinstrumenter, forudsat at der sikres yderligere garantier til beskyttelse af lige konkurrencevilkår i det indre marked. Hvis den ansvarlige lånekapital overstiger de lofter, der er fastsat i afsnit 3.3, bør en sådan foranstaltning imidlertid vurderes på grundlag af betingelserne for covid-19-rekapitaliseringer som fastsat i afsnit 3.11, således at der sikres ligebehandling.

⁽³⁾ Jf. afsnit 4.2.3 i Kommissionens meddelelse om statsstøttebegrebet som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C/2016/2946) (EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Vejledning til medlemsstaterne vedrørende udenlandske direkte investeringer og fri bevægelighed for kapital fra tredjelande og beskyttelse af Europas strategiske aktiver, inden forordning (EU) 2019/452 (forordning om FDI-screening) finder anvendelse (C(2020) 1981 final af 25.3.2020).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79 I af 21.3.2019, s. 1).

13. For det tredje har anvendelsen af de midlertidige rammebestemmelser vist, at der er behov for at indføre rent formelle ændringer samt yderligere præciseringer og ændringer af visse bestemmelser i afsnit 3.1, afsnit 3.2, afsnit 3.3, afsnit 3.4, afsnit 3.7, afsnit 4 og afsnit 5.
14. Endelig anerkender Kommissionen, at der for at sikre en vellykket genopretning vil være behov for yderligere omfattende private og offentlige investeringer med henblik på at imødegå udfordringerne og gribe de muligheder, der ligger i den grønne og den digitale omstilling. I denne forbindelse minder Kommissionen om, at nærværende ændring af de midlertidige rammebestemmelser snarere supplerer end erstatter medlemsstaternes eksisterende muligheder for at yde støtte i henhold til EU's statsstøtteregele. Hvad angår f.eks. kapitalstøtte, især til innovative virksomheder, giver Kommissionens retningslinjer for risikofinansiering ⁽⁶⁾ og gruppefritagelsesforordningen ⁽⁷⁾ medlemsstaterne rige muligheder.
15. Medlemsstaterne kan ligeledes beslutte at yde statsstøtte til grøn og digital innovation og investering og øge miljøbeskyttelsen i overensstemmelse med de gældende statsstøtteregele ⁽⁸⁾. Som allerede nævnt i Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 vil de relevante statsstøtteregele, navnlig retningslinjerne for statsstøtte på miljø- og energiområdet, blive revideret senest i 2021 i lyset af de politiske målsætninger i den europæiske grønne pagt og med henblik på at støtte en omkostningseffektiv og socialt inklusiv omstilling til klimaneutralitet i 2050. Dette vil bidrage til en genopretningsstrategi for den europæiske økonomi, der støtter op om de vigtige grønne og digitale omstillinger i overensstemmelse med EU's og medlemsstaternes mål.

2. ÆNDRINGER AF DE MIDLERTIDIGE RAMMEBESTEMMELSER

16. Følgende ændringer af de midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud får virkning fra og med den 8. maj 2020.
17. Punkt 7 affattes således:
- »7. Hvis banker som følge af covid-19-udbruddet skulle få behov for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige (jf. artikel 2, stk. 1, nr. 28), i BRRD og artikel 3, stk. 1, nr. 29), i SRMR) i form af likviditet, rekapitalisering eller foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver, skal det vurderes, om foranstaltningerne opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 4, litra d), nr. i), ii) eller iii), i BRRD og artikel 18, stk. 4, litra d), nr. i), ii) eller iii), i SRMR. Hvis sidstnævnte betingelser er opfyldt, vil den bank, der modtager en sådan ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, ikke blive betragtet som nødlidende eller forventeligt nødlidende. I det omfang sådanne foranstaltninger skal afhjælpe problemer, der er knyttet til covid-19-udbruddet, vil de blive anset for at falde ind under punkt 45 i bankmeddelelsen fra 2013 ⁽⁹⁾, som indeholder en undtagelse fra kravet om, at aktionærer og efterstillede kreditorer skal være med til at dele byrden.«
18. Punkt 9 affattes således:
- »9. Covid-19-udbruddet skaber risiko for en alvorlig økonomisk nedgang, der påvirker hele EU's økonomi og rammer virksomheder, arbejdspladser og husstande. Det er nødvendigt at yde målrettet offentlig støtte for at sikre, at der fortsat er tilstrækkelig likviditet til rådighed på markederne, for at imødegå de tab, der påføres sunde virksomheder, og for at bevare kontinuiteten i den økonomiske aktivitet under og efter covid-19-udbruddet. Med henblik på at beskytte passagerer- og forbrugerrettighederne og sikre lige behandling af passagerer og rejsende kan medlemsstaterne desuden beslutte at yde støtte til virksomheder inden for rejse-

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen — EU-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer (EUT C 19 af 22.1.2014, s. 4).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ F.eks. Retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1), EU-retningslinjerne for statsstøtteregele anvendelse i forbindelse med hurtigt etablering af bredbåndsnet (EUT C 25 af 26.1.2013, s. 1), retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for 2014-2020 (EUT C 209 af 23.7.2013, s. 1), rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation (EUT C 198 af 27.6.2014, s. 1) og kriterierne for analysen af, hvorvidt statsstøtte til fremme af gennemførelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse er forenelig med det indre marked (EUT C 188 af 20.6.2014, s. 4).

⁽⁹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om statsstøtteregele anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1).

og turismebranchen for at sikre, at refusionskrav i forbindelse med covid-19-udbruddet dækkes. I betragtning af EU-budgettets begrænsede størrelse vil indsatsen hovedsagelig komme fra medlemsstaternes nationale budgetter. EU's statsstøtteregler gør det muligt for medlemsstaterne at gribe hurtigt og effektivt ind for at støtte borgere og virksomheder, navnlig SMV'er, med økonomiske problemer som følge af udbruddet af covid-19.«

19. Punkt 13 affattes således:

»13. Medlemsstaterne kan også tilrettelægge støtteforanstaltninger i overensstemmelse med gruppefritagelsesforordningerne ⁽¹⁰⁾, uden at Kommissionen inddrages.«

20. Punkt 20 affattes således:

»20. Midlertidige støtteforanstaltninger, der er omfattet af denne meddelelse, kan kumuleres med hinanden i overensstemmelse med bestemmelserne i de specifikke afsnit i meddelelsen. Midlertidige støtteforanstaltninger, der er omfattet af denne meddelelse, kan kumuleres med støtte i henhold til de minimis-forordningerne ⁽¹¹⁾ eller med støtte i henhold til gruppefritagelsesforordningerne ⁽¹²⁾, forudsat at bestemmelserne og kumulationsreglerne i disse forordninger overholdes.«

21. Følgende indsættes som punkt 20a:

»20a. Støtte til kreditinstitutter og finansielle institutioner skal ikke vurderes inden for rammerne af den støtte, der ydes i henhold til denne meddelelse, bortset fra: i) indirekte fordele til kreditinstitutter og finansielle institutioner, som kanaliserer støtte i form af lån eller garantier, jf. afsnit 3.1-3.3, i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit 3.4, og ii) støtte i henhold til afsnit 3.10, forudsat at ordningen ikke udelukkende er rettet mod ansatte i den finansielle sektor.«

22. Overskriften på afsnit 3.1 affattes således:

»3.1. Begrænsede støttebeløb«

23. I punkt 22 affattes fodnote 16 således:

»Hvis støtten ydes i form af en skattefordel, skal den skyldige skat, som fordelens bevilges for, være opstået senest den 31. december 2020.«

⁽¹⁰⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1), Kommissionens forordning (EF) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter (EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1) og Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af statsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter (EUT L 369 af 24.12.2014, s. 37).

⁽¹¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1), Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9), Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren (EUT L 190 af 28.6.2014, s. 45) og Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8).

⁽¹²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen), Kommissionens forordning (EF) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter (EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1) og Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af statsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter (EUT L 369 af 24.12.2014, s. 37).

24. Punkt 23a affattes således:

»23a. Hvis en virksomhed er aktiv inden for flere sektorer, for hvilke der i henhold til punkt 22, litra a), og punkt 23, litra a), gælder forskellige maksimumsbeløb, sikrer den berørte medlemsstat ved hjælp af egnede midler såsom adskillelse af regnskaber, at det relevante loft overholdes for hver af disse aktiviteter, og at det samlede maksimumsbeløb på 800 000 EUR ikke overskrides pr. virksomhed. Hvis en virksomhed er aktiv inden for de sektorer, der er omfattet af punkt 23, litra a), bør det samlede maksimumsbeløb på 120 000 EUR ikke overskrides pr. virksomhed.«

25. Følgende indsættes som punkt 24a:

»24a. Støtte ydet i henhold til afsnit 3.2 må ikke kumuleres med støtte ydet til den samme underliggende lånehovedstol i henhold til afsnit 3.3 og omvendt. Støtte ydet i henhold til afsnit 3.2 og afsnit 3.3 må kumuleres for forskellige lån, forudsat at det samlede lånebeløb pr. støttemodtager ikke overstiger lofterne i punkt 25, litra d), eller punkt 27, litra d). En støttemodtager kan modtage støtte samtidigt fra flere foranstaltninger i henhold til afsnit 3.2, forudsat at det samlede lånebeløb pr. støttemodtager ikke overstiger lofterne i punkt 25, litra d) og e).«

26. Punkt 25, litra d), nr. iii), affattes således:

»iii) med behørig begrundelse, som medlemsstaten forelægger Kommissionen (f.eks. i forbindelse med særlige kendetegn ved visse typer virksomheder), kan lånebeløbet forhøjes for at dække likviditetsbehov i de kommende 18 måneder for SMV'er ⁽¹³⁾ og de kommende 12 måneder for store virksomheder, regnet fra ydelsestidspunktet. Modtageren bør selv dokumentere sine likviditetsbehov ⁽¹⁴⁾.«

27. Punkt 25, litra e), affattes således:

»e) For lån med en løbetid indtil den 31. december 2020 kan lånets hovedstol overstige det i punkt 25, litra d), fastsatte niveau, forudsat at medlemsstaten giver Kommissionen en passende begrundelse herfor, og at støttens proportionalitet fortsat sikres og dokumenteres af medlemsstaten over for Kommissionen.«

28. Punkt 26 affattes således:

»26. For at sikre adgang til likviditet for virksomheder, der oplever en pludselig knaphed, kan rentetilskud i en begrænset periode og for begrænsede lånebeløb være en passende, nødvendig og målrettet løsning under de nuværende omstændigheder. Derudover kan ansvarlig lånekapital, som er efterstillet almindelige privilegerede kreditorer i tilfælde af insolvens, under de nuværende omstændigheder også være en passende, nødvendig og målrettet løsning. Ansvarlig lånekapital er et mindre konkurrencefordrejende middel end egenkapital eller hybrid kapital, da det ikke automatisk kan konverteres til egenkapital, når virksomheden er en going concern. Derfor skal støtte i form af ansvarlig lånekapital ⁽¹⁵⁾ opfylde de betingelser i afsnit 3.3, der vedrører gældsinstrumenter. Da en sådan støtte imidlertid øger en virksomheds mulighed for at stifte seniorgæld ligesom ved kapitalstøtte, skal der derudover anvendes et kreditrisikotillæg og gælde en yderligere begrænsning af beløbets størrelse i forhold til seniorgælden (en tredjedel for store virksomheder og halvdelen af beløbet for SMV'er, jf. punkt 27, litra d), nr. i) eller ii)). Al ansvarlig lånekapital, der overstiger disse lofter, bør for at sikre ligebehandling undersøges på grundlag af betingelserne for covid-19-rekapitaliseringer som fastsat i afsnit 3.11.«

⁽¹³⁾ Som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen).

⁽¹⁴⁾ Likviditetsplanen kan omfatte både driftskapital og investeringsomkostninger.

⁽¹⁵⁾ Medmindre denne støtte er i overensstemmelse med betingelserne i denne meddelelses afsnit 3.1.

29. Følgende nye punkt 26a indsættes:

»26a. Støtte ydet i henhold til afsnit 3.3 må ikke kumuleres med støtte ydet til den samme underliggende lånehovedstol i henhold til afsnit 3.2 og omvendt. Støtte ydet i henhold til afsnit 3.2 og afsnit 3.3 må kumuleres for forskellige lån, forudsat at det samlede lånebeløb pr. støttemodtager ikke overstiger tærsklerne i punkt 25, litra d), eller punkt 27, litra d). En støttemodtager kan modtage støtte samtidigt fra flere foranstaltninger i henhold til afsnit 3.3, forudsat at det samlede lånebeløb pr. støttemodtager ikke overstiger lofterne i punkt 27, litra d) og e).«

30. Punkt 27, litra d), nr. iii), affattes således:

»iii) med behørig begrundelse, som medlemsstaten forelægger Kommissionen (f.eks. i forbindelse med særlige kendetegn ved visse typer virksomheder), kan lånebeløbet forhøjes for at dække likviditetsbehov i de kommende 18 måneder for SMV'er ⁽¹⁶⁾ og de kommende 12 måneder for store virksomheder, regnet fra ydelsestidspunktet. Modtageren bør selv dokumentere sine likviditetsbehov ⁽¹⁷⁾.«

31. Punkt 27, litra e), affattes således:

»e) For lån med en løbetid indtil den 31. december 2020 kan lånets hovedstol overstige det i punkt 27, litra d), fastsatte niveau, forudsat at medlemsstaten giver Kommissionen en passende begrundelse herfor, og at støttens proportionalitet fortsat sikres og dokumenteres af medlemsstaten over for Kommissionen.«

32. Følgende punkt 27a indsættes:

»27a. Gældsinstrumenter, som er efterstillet almindelige privilegerede kreditorer i tilfælde af insolvens, kan ydes til nedsatte renter, der som minimum svarer til basisrenten og kreditrisikomargenerne i tabellen i punkt 27, litra a), plus 200 basispoint for store virksomheder og 150 basispoint for SMV'er. Den alternative mulighed i punkt 27, litra b), gælder også for sådanne gældsinstrumenter. Punkt 27, litra c), punkt 27, litra f), og punkt 27, litra g), skal ligeledes overholdes. Hvis den ansvarlige lånekapital overstiger begge følgende lofter ⁽¹⁸⁾, fastslås instrumentets forenelighed med det indre marked i henhold til afsnit 3.11:

- i) to tredjedele af støttemodtagerens årlige lønsum for store virksomheder og af støttemodtagerens årlige lønsum for SMV'er, jf. punkt 27, litra d), nr. i), og
- ii) 8,4 % af støttemodtagerens samlede omsætning i 2019 for store virksomheder og 12,5 % af støttemodtagerens samlede omsætning i 2019 for SMV'er.«

33. Punkt 28 affattes således:

»28. Der må ydes støtte i form af garantier og lån i henhold til afsnit 3.1, afsnit 3.2 og afsnit 3.3 i denne meddelelse til virksomheder, som står over for en pludselig likviditetsmangel, direkte eller gennem kreditinstitutter og andre finansielle institutioner såsom finansielle formidlere. I sidstnævnte tilfælde skal nedenstående betingelser overholdes.«

34. Punkt 31 affattes således:

»31. Kreditinstitutterne eller andre finansielle institutioner bør i videst muligt omfang videregive fordelene ved den offentlige garanti eller subsidierede rentesatser på lån til de endelige støttemodtagere. Den finansielle formidler skal kunne dokumentere, at den anvender en mekanisme, som sikrer, at fordelene i størst muligt omfang videregives til de endelige støttemodtagere i form af større finansieringsvolumener, mere risikofyldte porteføljer, lavere krav til sikkerhedsstillelse, lavere garantipræmier eller lavere rentesatser sammenlignet med en situation uden offentlige garantier eller lån.«

⁽¹⁶⁾ Som defineret i bilag I til gruppefritagelsesforordningen.

⁽¹⁷⁾ Likviditetsplanen kan omfatte både driftskapital og investeringsomkostninger.

⁽¹⁸⁾ Hvis kuponbetalinger kapitaliseres, skal dette tages i betragtning ved fastsættelsen af disse lofter, forudsat at en sådan kapitalisering var planlagt eller forventet på tidspunktet for anmeldelsen af foranstaltningen. Enhver anden statsstøtteforanstaltning i form af ansvarlig lånekapital, der ydes i forbindelse med covid-19-udbruddet, også hvis den ikke er omfattet af denne meddelelse, skal også indgå i beregningen. Ansvarlig lånekapital, der ydes i overensstemmelse med afsnit 3.1 i denne meddelelse, medregnes ikke for disse lofter.

35. Punkt 37, litra j), affattes således:

- »j) Det skal være muligt for flere brugere at få adgang til prøvnings- og opskaleringsinfrastrukturen, og adgangen skal gives på gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår. Virksomheder, som har finansieret mindst 10 % af investeringsomkostningerne, kan indrømmes præferentiel adgang på mere favorable vilkår.«

36. Følgende punkt 43a indsættes:

- »43a. Hvis en sådan ordning også omfatter ansatte i kreditinstitutter eller finansielle institutioner, har enhver støtte til disse institutter og institutioner ikke til formål at opretholde eller genoprette deres levedygtighed, likviditet eller solvens, eftersom en sådan støtte overvejende har en social målsætning ⁽¹⁹⁾. Kommissionen mener derfor, at en sådan støtte ikke bør betragtes som en ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 28), i BRRD og artikel 3, stk. 1, nr. 29), i SRM-forordningen, og ikke bør vurderes efter de statsstøtteregler, der gælder for banksektoren ⁽²⁰⁾.«

37. Der indsættes følgende afsnit:

»3.11. Rekapitaliseringsforanstaltninger

44. Disse midlertidige rammebestemmelser fastsætter betingelserne i henhold til EU's statsstøtteregler, hvorunder medlemsstaterne kan yde offentlig støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter til virksomheder, der står over for økonomiske vanskeligheder som følge af covid-19-udbruddet ⁽²¹⁾. De skal sikre, at forstyrrelsen af økonomien ikke fører til, at virksomheder, som var levedygtige før covid-19-udbruddet, unødigt må trække sig ud af markedet. En rekapitalisering må derfor ikke overstige det minimum, der er nødvendigt for at sikre støttemodtagerens levedygtighed, og den bør alene have til formål at genoprette støttemodtagerens kapitalstruktur, således som den så ud før covid-19-udbruddet. Store virksomheder skal indberette, hvordan den modtagne støtte understøtter deres aktiviteter i overensstemmelse med EU's målsætninger og nationale forpligtelser inden for rammerne af den grønne og den digitale omstilling, herunder EU's 2050-mål om klimaneutralitet.

45. Kommissionen understreger samtidig, at national offentlig støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter, som led i ordninger eller i enkeltstående tilfælde, alene bør påtænkes, hvis der ikke kan findes nogen anden hensigtsmæssig løsning. Anvendelsen af sådanne instrumenter bør desuden være underlagt strenge betingelser, da de fordrer konkurrencen mellem virksomhederne betydeligt. En sådan indgriben skal derfor være ledsaget af klare betingelser med hensyn til statens indtræden i og udtræden af de berørte virksomheder samt dens afkast ved deltagelse såvel som bestemmelser vedrørende ledelsen og passende foranstaltninger til at begrænse konkurrencefordrejninger. I lyset heraf bemærker Kommissionen, at medlemsstaterne ved at udforme de nationale støtteforanstaltninger således, at de opfylder EU's politiske målsætninger om en grøn og en digital omstilling af økonomien, vil muliggøre en mere bæredygtig vækst på lang sigt og understøtte omstillingen til det aftalte EU-mål om klimaneutralitet i 2050.

3.11.1. Anvendelsesområde

46. Følgende betingelser finder anvendelse på de af medlemsstaternes rekapitaliseringsordninger og individuelle rekapitaliseringsforanstaltninger til fordel for ikkefinansielle virksomheder (tilsammen benævnt »covid-19-rekapitaliseringer«) i henhold til denne meddelelse, som ikke er omfattet af denne meddelelses afsnit 3.1. De gælder for covid-19-rekapitaliseringer af store virksomheder og SMV'er ⁽²²⁾.
47. Følgende betingelser finder desuden anvendelse på efterstillede gældsinstrumenter, der overstiger begge de lofter, der er omhandlet i punkt 27a, nr. i) og ii), i denne meddelelses afsnit 3.3.

⁽¹⁹⁾ Jf. analogt Kommissionens afgørelse i sag SA.49554-CY — Cypriot scheme for non-performing loans collateralized with primary residence (Estica), betragtning 73, og Kommissionens afgørelse i sag SA.53520-EL — Primary Residence Protection Scheme, betragtning 71.

⁽²⁰⁾ Jf. punkt 6 i nærværende meddelelse.

⁽²¹⁾ Betingelserne i afsnit 3.1 i denne meddelelse giver allerede mulighed for at yde støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter, men for meget lavere pålydende beløb.

⁽²²⁾ Som nævnt i meddelelsens punkt 16 er det stadig muligt at anmelde alternative fremgangsmåder i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF.

48. Der må ikke foretages covid-19-rekapitaliseringer efter den 30. juni 2021.

3.11.2. Støtteberettigelses- og adgangsbetingelser

49. En covid-19-rekapitalisering skal opfylde følgende betingelser:

- a) uden statens indgriben vil den støttemodtagende virksomhed ophøre, eller den vil have alvorlige vanskeligheder ved at opretholde sin aktivitet. Sådanne vanskeligheder kan påvises ved en forringelse af navnlig støttemodtagerens gæld-egenkapital-forhold eller tilsvarende indikatorer
- b) indgrebet er for det fælles bedste. Det kan f.eks. være for at undgå social nød og markedssvigt som følge af et betydeligt fald i beskæftigelsen, en innovativ virksomheds udtræden af markedet, en systemisk vigtig virksomheds udtræden af markedet, risikoen for en afbrydelse i en vigtig tjeneste eller andre af den berørte medlemsstat behørigt begrundede situationer
- c) støttemodtageren er ikke i stand til at finde finansiering på markedet til overkommelige vilkår, og de eksisterende horisontale foranstaltninger i den berørte medlemsstat til at dække likviditetsbehov er ikke tilstrækkelige til at sikre dens levedygtighed, og
- d) støttemodtageren er ikke en virksomhed, som allerede var kriseramt (jf. gruppefritagelsesforordningen ⁽²³⁾) den 31. december 2019.

50. Medlemsstaterne foretager udelukkende covid-19-rekapitaliseringer under en støtteordning, der er godkendt af Kommissionen, hvis de har modtaget en skriftlig anmodning om sådan støtte fra en potentielt støttemodtagende virksomhed. Hvad angår individuelt anmeldelsespligtig støtte skal medlemsstaterne forelægge dokumentation for en sådan skriftlig anmodning som en del af anmeldelsen af den individuelle støtteforanstaltning til Kommissionen.

51. Betingelserne i dette afsnit samt i afsnit 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 og 3.11.7 finder anvendelse på både covid-19-rekapitaliseringsordninger og individuelle covid-19-støtteforanstaltninger. Ved godkendelsen af en ordning vil Kommissionen kræve, at der indgives en særskilt anmeldelse af individuel støtte, der overskrider tærsklen på 250 mio. EUR. I forbindelse med sådanne anmeldelser vil Kommissionen undersøge, i hvilket omfang den eksisterende finansiering på markedet eller de horisontale foranstaltninger til at dække likviditetsbehov ikke i tilstrækkelig grad kan sikre støttemodtagerens levedygtighed; om de valgte rekapitaliseringsinstrumenter og de dertil knyttede betingelser er egnede til at imødegå støttemodtagerens alvorlige vanskeligheder; om støtten er proportional; og om betingelserne i dette afsnit og i afsnit 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 og 3.11.7 er opfyldt.

3.11.3. Typer af rekapitaliseringsforanstaltninger

52. Medlemsstaterne kan foretage covid-19-rekapitaliseringer ved hjælp af to særskilte rekapitaliseringsinstrumenter:

- a) egenkapitalinstrumenter, navnlig udstedelse af nye ordinære aktier eller præferenceaktier, og/eller
- b) instrumenter med en egenkapitalkomponent (»hybride kapitalinstrumenter«) ⁽²⁴⁾, navnlig udbytterettigheder, passive kapitalindskud og konvertible sikrede eller usikrede obligationer.

53. Statens indgreb kan tage form af enhver variant af ovennævnte instrumenter eller en kombination af egenkapitalinstrumenter og hybride kapitalinstrumenter. Medlemsstaterne kan også garantere ovennævnte instrumenter i forbindelse med en markedsemission på den betingelse, at enhver deraf følgende statslig

⁽²³⁾ Som defineret i artikel 2, nr. 18), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

⁽²⁴⁾ Hybride kapitalinstrumenter er instrumenter, der omfatter elementer af både gæld og egenkapital. Konvertible obligationer forrentes eksempelvis som obligationer, indtil de konverteres til aktier. Vurderingen af hybride kapitalinstrumenters samlede forrentning afhænger derfor på den ene side af deres forrentning, mens de tager form af gældslignende instrumenter, og på den anden af betingelserne for deres konvertering til egenkapitallignende instrumenter.

indgriben i støttemodtageren opfylder betingelserne i denne meddelelses afsnit 3.11. Medlemsstaten skal sikre, at de valgte rekapitaliseringsinstrumenter og de dertil knyttede betingelser er egnede til at imødegå støttemodtagerens rekapitaliseringsbehov, og at de samtidig fordrer konkurrencen mindst muligt.

3.11.4. Rekapitaliseringens størrelse

54. For at sikre støttens proportionalitet må covid-19-rekapitaliseringen ikke overstige det minimum, der er nødvendigt for at sikre støttemodtagerens levedygtighed, og den bør alene have til formål at genoprette støttemodtagerens kapitalstruktur, sådan som den så ud før covid-19-udbruddet, dvs. situationen pr. 31. december 2019. Ved vurderingen af støttens proportionalitet skal al støtte, der er modtaget eller planlagt i forbindelse med covid-19-udbruddet, tages med i betragtning.

3.11.5. Statens afkast og udtræden

Generelle principper

55. Staten skal modtage et passende afkast for investeringen. Jo nærmere afkastet er på markedsrenten, desto mindre er potentialet for konkurrencefordrejninger som følge af statens indgreb.
56. Covid-19-rekapitaliseringen bør tilbagekøbes, så snart økonomien stabiliseres. Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at give støttemodtageren tilstrækkelig tid til at tilbagekøbe rekapitaliseringen. Medlemsstaten skal indføre en mekanisme, som gradvist tilskynder tilbagekøb.
57. Afkastet af covid-19-rekapitaliseringen bør øges gradvist, så det nærmer sig markedsafkastet, for at tilskynde støttemodtageren og de øvrige aktionærer til at tilbagekøbe statens rekapitalisering og for at minimere risikoen for konkurrencefordrejninger.
58. Det følger heraf, at covid-19-rekapitaliseringer skal indeholde passende incitamenter til, at virksomhederne tilbagekøber rekapitaliseringen og søger at skaffe alternativ kapital, når markedsforholdene tillader det, ved at der kræves et tilstrækkeligt højt afkast af rekapitaliseringen.
59. Som et alternativ til nedenstående prisfastsættelsesmetoder kan medlemsstaterne anmelde ordninger eller individuelle foranstaltninger, hvor prisfastsættelsesmetoden er tilpasset efter kapitalinstrumentets egenskaber og prioritetssorden, forudsat at de samlet set dels har samme tilskyndelsesvirkning med hensyn til statens udtræden, dels har en tilsvarende virkning på statens afkast.

Afkast af egenkapitalinstrumenter

60. En kapitaltilførsel fra staten eller et tilsvarende indgreb skal tage udgangspunkt i en pris, som ikke overstiger støttemodtagerens gennemsnitlige aktiekurs i løbet af de 15 dage, der går forud for anmodningen om kapitaltilførslen. Hvis støttemodtageren ikke er børsnoteret, bør markedsværdien anslås af en uafhængig ekspert eller ved hjælp af andre passende midler.
61. En rekapitaliseringsforanstaltning skal omfatte en »step up«-mekanisme, der trinvist øger statens afkast, for at give støttemodtageren et incitament til at tilbagekøbe statens kapitaltilførsler. Denne afkastforøgelse kan tage form af yderligere aktier ⁽²⁵⁾ til staten eller andre mekanismer og bør for hvert trin svare til en stigning på mindst 10 % i statens afkast (af den kapitalinteresse, der hidrører fra den ikketilbagebetalte del af statens covid-19-egenkapitaltilførsel):
- a) »Step up«-mekanismen aktiveres fire år efter covid-19-egenkapitaltilførslen, hvis staten ikke har solgt mindst 40 % af egenkapitalinteressen hidrørende fra covid-19-egenkapitaltilførslen.

⁽²⁵⁾ Yderligere aktier kan f.eks. tildeles ved udstedelse af konvertible obligationer på rekapitaliseringsdatoen, som konverteres til aktier på den dato, hvor »step up«-mekanismen udløses.

- b) »Step up«-mekanismen aktiveres atter seks år efter covid-19-egenkapitaltilførslen, hvis staten ikke har solgt hele egenkapitalinteressen hidrørende fra covid-19-egenkapitaltilførslen ⁽²⁶⁾.

Hvis støttemodtageren ikke er børsnoteret, kan medlemsstaterne beslutte at gennemføre hvert af de to trin et år senere, dvs. henholdsvis fem år og syv år efter covid-19-egenkapitaltilførslen.

62. Kommissionen kan acceptere alternative mekanismer, forudsat at de samlet set dels har samme incitament-virkning med hensyn til at sikre statens udtræden, dels har en tilsvarende virkning på statens afkast.
63. Støttemodtageren bør til enhver tid have mulighed for at tilbagekøbe den egenkapitalandel, som staten har erhvervet. For at sikre, at staten modtager et passende afkast for investeringen, bør tilbagekøbsprisen være det højeste beløb af i) statens nominelle investering forhøjet med en årlig rente, som er [200] basispoint højere end angivelserne i tabellen nedenfor ⁽²⁷⁾, eller ii) markedsprisen på tilbagekøbstidspunktet.
64. Alternativt kan staten til enhver tid sælge sin egenkapitalandel til markedspris til andre købere end støttemodtageren. Et sådant salg kræver i princippet en åben og ikkediskriminerende høring af mulige købere eller et salg på børsen. Staten kan give eksisterende aktionærer fortrinsret til at købe til den pris, der følger af den offentlige høring.

Afkast af hybride kapitalinstrumenter

65. Det samlede afkast af hybride kapitalinstrumenter skal i tilstrækkelig grad tage højde for følgende elementer:
- a) det valgte instruments egenskaber, herunder dets rang, risikoen og alle betalingsvilkår
 - b) indbyggede udtrædelsesincitamenter (for eksempel »step up«-klausuler eller klausuler om tilbagekøb) og
 - c) en passende benchmarkrente.
66. Minimumsafkastet af hybride kapitalinstrumenter skal, indtil de konverteres til egenkapital-lignende instrumenter, mindst svare til basissatsen (1-årig IBOR eller tilsvarende som offentliggjort af Kommissionen ⁽²⁸⁾) plus præmien, jf. nedenfor.

Afkast af hybride kapitalinstrumenter: 1-årig IBOR+

Type støttemodtager	1. år	2. og 3. år	4. og 5. år	6. og 7. år	8. år og senere
SMV'er	225 basis-point	325 basis-point	450 basis-point	600 basis-point	800 basispoint
Store virksomheder	250 basis-point	350 basis-point	500 basis-point	700 basis-point	950 basispoint

67. Konverteringen af hybride kapitalinstrumenter til egenkapital skal gennemføres til 5 % eller mere under den teoretiske værdi efter udnyttelsen af tegningsret (TERP) på konverteringstidspunktet.
68. Efter konverteringen til egenkapital skal der tilknyttes en »step up«-mekanisme, der øger statens afkast, for at give støttemodtagerne et incitament til at tilbagekøbe statens kapitaltilførsler. Hvis staten stadig ejer den egenkapital, der er resultatet af covid-19-foranstaltningen, to år efter konverteringen til egenkapital, skal den modtage en yderligere ejerandel af støttemodtageren ud over den resterende kapitalinteresse, der

⁽²⁶⁾ Hvis forøgelsen for eksempel sker i form af en tildeling af yderligere aktier til staten. Hvis statens kapitalinteresse i en støttemodtager er på 40 % som følge af kapitaltilførslen og staten ikke sælger sin kapitalinteresse før den påkrævede dato, skal statens kapitalinteresse stige med mindst $0,1 \times 40 \% = 4 \%$ for at nå op på 44 % fire år efter covid-19-egenkapitaltilførslen og for at nå op på 48 % seks år efter covid-19-egenkapitaltilførslen, hvilket resulterer i en tilsvarende udvanding af andre aktionærers andele.

⁽²⁷⁾ Forhøjelsen på 200 basispoint finder ikke anvendelse i 8. år og senere.

⁽²⁸⁾ Basissatser beregnet i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.) og offentliggjort på GD Konkurrences websted: https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html.

hidrører fra dens konvertering af de hybride kapitalinstrumenter, der indgik i covid-19-rekapitaliseringen. Denne yderligere ejerandel skal være på mindst 10 % af den resterende kapitalinteresse, der hidrører fra statens konvertering af de hybride kapitalinstrumenter, der indgik i covid-19-rekapitaliseringen. Kommissionen kan acceptere alternative »step up«-mekanismer, forudsat at de har den samme incitament-virkning og en tilsvarende virkning på statens afkast.

69. Medlemsstaterne kan vælge en prisformel, som indeholder supplerende »step up«- eller tilbagebetalingsklausuler. Disse elementer bør udformes på en sådan måde, at de fremmer en tidlig afslutning af statens rekapitaliseringsstøtte til modtageren. Kommissionen kan også acceptere alternative prisfastsættelsesmetoder, forudsat at de resulterer i afkast, der mindst svarer til dem, der fremkommer ved brug af ovennævnte metode.
70. Da arten af hybride instrumenter varierer betydeligt, udsteder Kommissionen ikke retningslinjer for alle typer af instrumenter. Hybride instrumenter skal under alle omstændigheder følge ovennævnte principper og have et afkast, der afspejler den risiko, der er forbundet med de pågældende instrumenter.

3.11.6. *Ledelse og forhindring af urimelige konkurrencefordrejninger*

71. For at forhindre urimelige konkurrencefordrejninger må støttemodtagerne ikke gennemføre aggressive forretningsmæssige udvidelser, som finansieres af statsstøtte, eller påtage sig uforholdsmæssigt store risici. Som hovedregel gælder det, at jo mindre en medlemsstats egenkapitalandel og jo højere afkastet, i desto mindre grad er der behov for sikkerhedsforanstaltninger.
72. Hvis modtageren af en covid-19-rekapitalisering på over 250 mio. EUR er en virksomhed med en stærk markedsposition på mindst et af de relevante markeder, hvor den opererer, skal medlemsstaterne foreslå yderligere foranstaltninger for at bevare den effektive konkurrence på de pågældende markeder. Medlemsstaterne kan i den forbindelse navnlig give strukturelle eller adfærdsmæssige tilsagn, jf. Kommissionens meddelelse om løsningsforslag, der kan accepteres i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 og Kommissionens forordning (EF) nr. 802/2004.
73. Modtagere af en covid-19-rekapitalisering må ikke reklamere med den til kommercielle formål.
74. Så længe mindst 75 % af covid-19-rekapitalisering ikke er blevet tilbagekøbt, skal andre modtagere end SMV'er forhindres i at erhverve en andel på mere end 10 % i konkurrenter eller andre erhvervsdrivende i samme branche, herunder i forudgående og efterfølgende led.
75. Under særlige omstændigheder og uden at det berører kontrollen med fusioner kan sådanne støttemodtagere dog erhverve en andel på mere end 10 % i erhvervsdrivende i forudgående og efterfølgende led inden for deres aktivitetsområde, hvis erhvervelsen er nødvendig for at opretholde støttemodtagerens levedygtighed. Kommissionen kan tillade erhvervelsen, hvis den er nødvendig for at bevare støttemodtagerens levedygtighed. Erhvervelsen må ikke gennemføres, før Kommissionen har truffet afgørelse om dette spørgsmål.
76. Statsstøtte må ikke anvendes til at krydssubsidiere økonomiske aktiviteter i integrerede virksomheder, der var i økonomiske vanskeligheder allerede den 31. december 2019. Der skal gennemføres en tydelig regnskabsmæssig adskillelse i integrerede virksomheder for at sikre, at rekapitaliseringsforanstaltningen ikke kommer disse aktiviteter til gode.
77. Så længe covid-19-rekapitaliseringerne ikke er tilbagekøbt fuldt ud, kan støttemodtagere ikke foretage betaling af udbytte eller ikkeobligatoriske kuponbetalinger til eller tilbagekøbe aktier fra andre end staten.

78. Så længe mindst 75 % af covid-19-rekapitaliseringerne ikke er tilbagekøbt, må aflønningen af de enkelte medlemmer af støttemodtagerens ledelse ikke overstige den faste del af disses vederlag pr. 31. december 2019. For personer, der bliver medlemmer af ledelsen under eller efter rekapitaliseringen, er den gældende grænse det laveste faste vederlag for et medlem af ledelsen pr. 31. december 2019. Bonusser, andre variable eller tilsvarende lønelementer må under ingen omstændigheder udbetales.

3.11.7. *Statens exitstrategi vedrørende kapitalinteressen hidrørende fra rekapitaliseringen og indberetningsforpligtelser*

79. Andre støttemodtagere end SMV'er, der har modtaget en covid-19-kapitaltilførsel, som på tilførselstidspunktet udgjorde mere end 25 % af egenkapitalen, skal fremlægge en troværdig exitstrategi vedrørende medlemsstatens kapitalinteresse, medmindre statens kapitaltilførsel nedbringes til under 25 % af egenkapitalen inden for 12 måneder fra datoen for tildeling af støtten ⁽²⁹⁾.
80. Exitstrategien skal indeholde:
- a) støttemodtagerens plan for videreførelsen af aktiviteterne og anvendelsen af de midler, som staten har investeret, herunder en betalingsplan for afkastet og tilbagekøbet af statens investering (samlet »tilbagebetalingsplanen») og
 - b) de foranstaltninger, som støttemodtageren og staten vil træffe for at overholde tilbagebetalingsplanen.
81. Exitstrategien bør udarbejdes og forelægges medlemsstaten senest 12 måneder efter tildelingen af støtten og skal godkendes af medlemsstaten.
82. Ud over forpligtelsen i punkt 79-81 skal støttemodtagerne indberette til medlemsstaten om fremskridtet med hensyn til gennemførelsen af tilbagebetalingsplanen og om overholdelsen af betingelserne i afsnit 3.11.6 senest 12 måneder efter planens fremlæggelse og derefter regelmæssigt hver 12. måned.
83. Så længe covid-19-rekapitaliseringerne ikke er tilbagekøbt fuldt ud, skal andre modtagere af en covid-19-rekapitalisering end SMV'er offentliggøre oplysninger om anvendelsen af den modtagne støtte senest 12 måneder fra datoen for tildeling af støtten og derefter regelmæssigt hver 12. måned. I den forbindelse skal der navnlig redegøres for, hvordan anvendelsen af støtten understøtter aktiviteter i overensstemmelse med EU's målsætninger og nationale forpligtelser inden for rammerne af den grønne og den digitale omstilling, herunder EU's 2050-mål om klimaneutralitet.
84. Medlemsstaten skal årligt indberette til Kommissionen om gennemførelsen af tilbagebetalingsplanen og overholdelsen af betingelserne i afsnit 3.11.6. Hvis modtageren har modtaget en covid-19-rekapitalisering på over 250 mio. EUR, skal indberetningen medtage oplysninger om overholdelse af betingelserne i punkt 54.
85. Hvis statens kapitaltilførsel ikke er nedbragt til under 15 % af støttemodtagerens egenkapital seks år efter covid-19-rekapitaliseringen, skal der for Kommissionen til godkendelse forelægges en omstruktureringsplan, jf. rammebestemmelserne om redning og omstrukturering. Kommissionen vil vurdere, om de foranstaltninger, der er planlagt i omstruktureringsplanen, både kan sikre støttemodtagerens levedygtighed, også med henblik på EU's målsætninger og medlemsstaternes forpligtelser inden for rammerne af den grønne og den digitale omstilling, og statens udtræden uden at påvirke samhandelen på en måde og i et omfang, der strider mod den fælles interesse. Hvis støttemodtageren ikke er børsnoteret eller er en SMV, kan medlemsstaterne beslutte kun at forelægge en omstruktureringsplan, hvis statens kapitaltilførsel ikke er nedbragt til under 15 % af egenkapitalen syv år efter covid-19-rekapitaliseringen.«

⁽²⁹⁾ I dette underafsnit 3.11.7 bør hybride instrumenter, der tildeles af staten, medregnes som egenkapital.

38. Punkt 44 bliver til punkt 86, og der foretages følgende ændringer:
- »86. Undtagen for støtte ydet i henhold til afsnit 3.9, 3.10 og 3.11 skal medlemsstaterne på det centrale statsstøtwebsted eller via Kommissionens IT-værktøj ⁽³⁰⁾ offentliggøre relevante oplysninger ⁽³¹⁾ om enhver individuel støtte, der ydes i henhold til denne meddelelse, inden for 12 måneder at regne fra tildelingstidspunktet. Medlemsstaterne skal på det centrale statsstøtwebsted eller via Kommissionens IT-værktøj offentliggøre relevante oplysninger ⁽³²⁾ om enhver individuel rekapitalisering, der er ydet i henhold til afsnit 3.11, inden for 3 måneder at regne fra rekapitaliseringen. Den nominelle værdi af rekapitaliseringen pr. støttemodtager medtages.«
39. Punkt 45-52 bliver til punkt 87-94.
40. Punkt 49 bliver til punkt 91 og affattes således:
- »91. Kommissionen anvender denne meddelelse fra den 19. marts 2020 under hensyntagen til den økonomiske virkning af COVID-19-udbruddet, der har krævet øjeblikkelig handling. Denne meddelelse er begrundet i de nuværende ekstraordinære omstændigheder og vil ikke blive anvendt efter den 31. december 2020, undtagen for afsnit 3.11, der anvendes indtil den 1. juli 2021. Kommissionen vil inden den 31. december 2020 dato kunne revidere denne meddelelse, hvis væsentlige konkurrencepolitiske eller økonomiske hensyn tilsiger det. Hvis det skønnes nyttigt, vil Kommissionen eventuelt også redegøre nærmere for sin tilgang til bestemte spørgsmål.«
-

⁽³⁰⁾ Den offentlige søgeside for gennemsigtighed i statsstøtte giver adgang til data om individuel tildeling af statsstøtte fra medlemsstaterne i overensstemmelse med de europæiske gennemsigtighedskrav for statsstøtte og kan ses på <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=en>.

⁽³¹⁾ Henviser til de oplysninger, der kræves i bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014. For så vidt angår tilbagebetalingspligtige forskud, garantier, lån, ansvarlig lånekapital og andre støtteformer skal den pålydende værdi af det underliggende instrument indsættes for hver støttemodtager. For så vidt angår skatte- eller betalingsfordele kan støttebeløbet for den individuelle støtte anføres i intervaller.

⁽³²⁾ Henviser til de oplysninger, der kræves i bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

12. maj 2020

(2020/C 164/04)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	amerikanske dollar		1,0858	CAD	canadiske dollar		1,5178
JPY	japanske yen		116,56	HKD	hongkongske dollar		8,4154
DKK	danske kroner		7,4577	NZD	newzealandske dollar		1,7742
GBP	pund sterling		0,87773	SGD	singaporeanske dollar		1,5357
SEK	svenske kroner		10,5968	KRW	sydkoreanske won	1	326,17
CHF	schweiziske franc		1,0520	ZAR	sydafrikanske rand		19,7382
ISK	islandske kroner		158,70	CNY	kinesiske renminbi yuan		7,6933
NOK	norske kroner		11,0518	HRK	kroatiske kuna		7,5653
BGN	bulgarske lev		1,9558	IDR	indonesiske rupiah	16	073,64
CZK	tjekkiske koruna		27,423	MYR	malaysiske ringgit		4,6977
HUF	ungarske forint		350,75	PHP	filippinske pesos		54,388
PLN	polske zloty		4,5449	RUB	russiske rubler		79,4157
RON	rumænske leu		4,8301	THB	thailandske bath		34,854
TRY	tyrkiske lira		7,5979	BRL	brasilianske real		6,2708
AUD	australske dollar		1,6625	MXN	mexicanske pesos		25,8251
				INR	indiske rupee		81,5930

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN**Offentliggørelse af det samlede antal kvoter i omsætning i 2019 med henblik på markedsstabilitetsreserven under EU's emissionshandelssystem, som er oprettet ved direktiv 2003/87/EF**

(2020/C 164/05)

1. Indledning

I 2015 traf Rådet og Europa-Parlamentet afgørelse om oprettelse af en markedsstabilitetsreserve ⁽¹⁾ under EU's emissionshandelssystem (ETS), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾. Markedsstabilitetsreserven blev taget i brug i januar 2019. Formålet med markedsstabilitetsreserven er at undgå, at EU's kulstofmarked drives med et stort strukturelt overskud af kvoter med en deraf følgende risiko for, at dette vil hindre EU's emissionshandelssystem i at sende det nødvendige investeringssignal til opnåelse af EU's emissionsreduktionsmål på en omkostningseffektiv måde. Målet er at gøre EU ETS mere modstandsdygtigt over for ubalancer mellem udbud og efterspørgsel og således gøre det muligt for EU ETS at fungere på en velordnet måde.

Ifølge afgørelsen skal Kommissionen fra og med 2017 senest den 15. maj hvert år offentliggøre den samlede mængde kvoter i omsætning. Dette tal afgør, hvorvidt kvoter, der efter planen skal auktioneres i det efterfølgende år, skal overføres til reserven eller frigives herfra.

Den 14. maj 2019 offentliggjorde Kommissionen det samlede antal kvoter i omsætning i 2018, hvilket var ca. 1,65 milliarder kvoter ⁽³⁾. I overensstemmelse med reglerne for markedsstabilitetsreserven vil 397 178 358 kvoter blive overført til reserven i perioden fra den 1. september 2019 til den 31. august 2020 ⁽⁴⁾ i form af en reduceret mængde auktionerede kvoter.

Denne meddelelse er den fjerde offentliggørelse med henblik på markedsstabilitetsreserven og vedrører 2019. Den indeholder det samlede antal kvoter i omsætning og en detaljeret redegørelse for, hvordan dette tal er beregnet. Denne meddelelse fastlægger det antal kvoter, som vil blive overført til reserven fra september 2020 til august 2021.

2. Markedsstabilitetsreservens funktion

Markedsstabilitetsreserven fungerer automatisk, når det samlede antal kvoter i omsætning ligger uden for et fastsat interval. Kvoter lægges til reserven, hvis det samlede antal kvoter i omsætning overstiger tærskelværdien på 833 millioner kvoter. Kvoter frigives fra reserven, hvis det samlede antal kvoter i omsætning er lavere end tærskelværdien på 400 millioner kvoter. Rent praktisk lægges kvoter til reserven ved at auktionere mindre, og de frigives fra reserven ved at auktionere 100 millioner flere kvoter i fremtiden.

Offentliggørelsen af det samlede antal kvoter i omsætning på grundlag af, hvilke kvoter der bliver lagt til eller frigivet fra reserven, er derfor en vigtig del af anvendelsen af reserven.

I forbindelse med revisionen af EU's emissionshandelssystem ⁽⁵⁾ blev der foretaget vigtige ændringer af markedsstabilitetsreservens funktion. I perioden 2019-2023 bliver procentdelen af det samlede antal kvoter i omsætning, der bestemmer det antal kvoter, der skal overføres til reserven, hvis tærskelværdien på 833 millioner kvoter overstiges, midlertidigt fordoblet fra 12 % til 24 %. Dertil kommer, at de kvoter, der er anbragt i markedsstabilitetsreserven, og som ligger over det foregående års auktionsmængde, fra 2023 ikke længere vil være gyldige.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Se meddelelse fra Kommissionen, C(2019) 3288 final, tilgængelig på: https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2019_3288_en.pdf

⁽⁴⁾ Hver medlemsstats bidrag til markedsstabilitetsreserven fra den 1. September til den 31. december 2019 og fra den 1. Januar til den 31. august 2020 blev offentliggjort i rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Rapport om det europæiske kvotemarkeds funktion (COM(2019) 557 final), som blev offentliggjort den 31. oktober 2019.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

På baggrund af nærværende meddelelse vil 24 % ⁽⁶⁾ af det samlede antal kvoter i omsætning derfor blive overført til reserven i løbet af en periode på 12 måneder fra den 1. september 2020. En tilsvarende mængde vil blive fratrasket medlemsstaternes og Det Forenede Kongeriges auktionsmængde i forhold til deres respektive auktionsandele. Det skal i den forbindelse erindres, at de kvoter, der omfordes inden for Unionen med henblik på solidaritet og vækst, indtil den 31. december 2025 ikke vil blive taget i betragtning, når de relevante andele fastsættes.

3. Samlet mængde kvoter i omsætning

Ifølge artikel 1, stk. 4, i afgørelse (EU) 2015/1814 er den samlede mængde kvoter i omsætning »lig med den akkumulerede mængde kvoter, der er udstedt i perioden siden den 1. januar 2008, inklusive den mængde, der er udstedt i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF i samme periode, og tilladelser til at anvende internationale kreditter, der er udnyttet af anlæg henhørende under EU ETS, for så vidt angår emissioner frem til den 31. december det givne år, minus den akkumulerede mængde verificerede emissioner i ton fra anlæg henhørende under EU ETS mellem den 1. januar 2008 og den 31. december i det samme givne år, eventuelle kvoter annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og mængden af kvoter i reserven«.

Det samlede antal kvoter i omsætning, der er relevant for tilførsel til og frigivelse fra markedsstabilitetsreserven, beregnes kort sagt ud fra følgende formel:

Samlet mængde kvoter i omsætning = udbud – (efterspørgsel + kvoter i MSR)

Tre forskellige elementer bestemmer det samlede antal kvoter i omsætning: for det første udbuddet af kvoter siden den 1. januar 2008, for det andet efterspørgslen efter kvoter (antallet af kvoter, der er returneret og annulleret) og for det tredje reservens beholdning.

Som fastsat i afgørelse (EU) 2015/1814 tages luftfartskvoter og verificerede luftfartsemissioner ikke i betragtning.

3.1. Udbud

Udbuddet af kvoter på markedet er bestemt af fem forskellige faktorer:

- kvoter, der er overført i perioden 2008-2012 (fase 2)
- kvoter, der er tildelt gratis mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2019 ⁽⁷⁾, herunder kvoter, der er tildelt fra reserven for nytilkomne (NER)
- kvoter, der er udstedt til auktionering mellem den 1. januar 2013 ⁽⁸⁾ og den 31. december 2019 ⁽⁹⁾, herunder kvoter, der er fratrasket auktionsmængderne i perioden 2014-2016, og kvoter, der er fratrasket auktionsmængderne i 2019 efter Kommissionens meddelelser af 15. maj 2018 og 14. maj 2019
- kvoter, som Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har værdisat i forbindelse med NER300-programmet
- internationale kreditanvendelsesrettigheder, der er udnyttet af anlæg med hensyn til emissioner frem til den 31. december 2019

Antallet af kvoter, der er overført fra fase 2 i EU's emissionshandelssystem, er på 1 749 540 826 kvoter ⁽¹⁰⁾. Denne »overførsel i alt« udgør det samlede antal kvoter udstedt i løbet af fase 2 af EU ETS, som ikke er returneret til dækning af verificerede emissioner eller annulleret. Med henblik på fastsættelse af det samlede antal kvoter i omsætning udgør den derfor antallet af ETS-kvoter i omsætning ved begyndelsen af perioden 2013-2020 (fase 3) pr. 1. januar 2013 og tages som sådan i betragtning ved beregningen.

Antallet af kvoter, der er tildelt gratis mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2019, herunder kvoter tildelt fra NER, er 5 850 263 308 ⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ Svarende til 2 % pr. måned.

⁽⁷⁾ Det Forenede Kongeriges gratis tildeling af kvoter blev suspenderet fra den 1. januar 2019. Den gratis tildeling for 2019 blev frigivet i februar 2020, og den tages derfor ikke i betragtning ved beregningen af udbuddet af kvoter frem til den 31. december 2019 (se Kommissionens afgørelse af 17. december 2018 (Commission decision on instructing the central administrator to temporarily suspend the acceptance by the European Union Transaction Log of relevant processes for the United Kingdom relating to free allocation, auctioning and the exchange of international credits) C(2018) 8707). Den vil i stedet indgå i beregningen næste år.

⁽⁸⁾ Dette tal indbefatter de såkaldte »tidlige auktioner«, dvs. kvoter for perioden 2013-2020, som er blevet auktioneret før den 1. januar 2013.

⁽⁹⁾ Det Forenede Kongeriges auktionering af kvoter blev ligeledes suspenderet fra den 1. januar 2019. Det Forenede Kongeriges auktionering af kvoter blev genoptaget i marts 2020 og er derfor heller ikke medtaget i beregningen af udbuddet af kvoter i perioden frem til den 31. december 2019. Den vil i stedet indgå i beregningen næste år.

⁽¹⁰⁾ Se rapport om kulstofmarkedet 2015, COM(2015) 576 final.

⁽¹¹⁾ Baseret på udtræk fra EU-transaktionsjournalen (EUTL) den 1. april 2020.

Ifølge rapporterne fra auktioner på den fælles auktionsplatform og de relevante fravalgsplatforme ⁽¹²⁾ er antallet af kvoter, som er blevet auktioneret mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2019, herunder via de såkaldte tidlige auktioner, 5 229 748 000.

Antallet af kvoter, der er fratrasket auktionsmængderne i perioden 2014-2016, er, jf. artikel 1, stk. 2, i afgørelse (EU) 2015/1814, 900 000 000.

Det antal kvoter, der trækkes fra auktionsmængderne i 2019 efter Kommissionens meddelelser af 15. maj 2018 og 14. maj 2019 er henholdsvis 264 731 936 og 132 392 786 kvoter.

300 000 000 kvoter er blevet værdisat af EIB i forbindelse med NER300-programmet ⁽¹³⁾.

De internationale kreditanvendelsesrettigheder, der er udnyttet af anlæg med hensyn til emissioner frem til den 31. december 2019, svarer til 450 221 816 ⁽¹⁴⁾.

3.2. Efterspørgsel

Efterspørgslen består af de samlede verificerede emissioner fra anlæg for perioden 1. januar 2013 ⁽¹⁵⁾ til den 31. december 2019, som er 12 193 929 203 ⁽¹⁶⁾, og annullerede kvoter for samme periode, som svarer til 348 581 kvoter.

3.3. Markedsstabilitetsreservens beholdning

I overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, i afgørelse (EU) 2015/1814 blev de 900 millioner kvoter, som blev trukket fra auktionsmængderne i perioden 2014-2016, overført til reserven, da denne blev taget i brug den 1. januar 2019.

Efter Kommissionens meddelelse af 15. maj 2018 ⁽¹⁷⁾ blev 264 731 936 kvoter overført til reserven i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. august 2019.

Efter Kommissionens meddelelse af 14. maj 2019 ⁽¹⁸⁾ blev 132 392 786 kvoter overført til reserven i perioden fra den 1. september 2019 til den 31. december 2019.

For perioden frem til den 31. december 2019 var der følgelig 1 297 124 722 kvoter i reserven.

3.4. Samlet mængde kvoter i omsætning

I lyset af det foregående beløber det samlede antal kvoter i omsætning sig til 1 385 496 166 kvoter

4. Konklusion

I overensstemmelse med reglerne for markedsstabilitetsreserven vil i alt 332 519 080 kvoter blive overført til reserven i løbet en periode på 12 måneder — fra den 1. september 2020 til den 31. august 2021.

Den næste offentliggørelse vil finde sted i maj 2021 for at fastsætte tilførslen til markedsstabilitetsreserven fra september 2021 til august 2022.

Oversigt

Udbud	
(a) Overførsel fra fase 2	1 749 540 826
(b) Antal kvoter, der er tildelt gratis mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2019, herunder kvoter tildelt fra NER	5 850 263 308
(c) Samlet antal kvoter auktioneret fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2019, herunder via tidlige auktioner	5 229 748 000
(d) Kvoter fratrasket auktionsmængderne i perioden 2014-2016	900 000 000

⁽¹²⁾ Findes på: <http://www.eex.com/en/products/environmental-markets/emissions-auctions/archive> og <https://www.theice.com/marketdata/reports/148>

⁽¹³⁾ Første tranche på 200 millioner kvoter solgt i 2011 og 2012 og anden tranche på 100 millioner kvoter solgt i 2013 og 2014, se yderligere oplysninger på: https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/lowcarbon/ner300/docs/summary_report_ner300_monetisation_en.pdf

⁽¹⁴⁾ Baseret på udtræk fra EUTL den 1. april 2020.

⁽¹⁵⁾ Hvad angår verificerede emissioner i perioden 2008-2012 se venligst forklaringerne vedrørende overførsel i alt (afsnit 3.1).

⁽¹⁶⁾ De samlede verificerede emissioner er baseret på udtræk fra EUTL den 1. april 2020 for at tage højde for verificerede emissioner, som blev rapporteret inden den 31. marts 2020. Emissioner rapporteret efter denne dato fremgår følgelig ikke af denne total.

⁽¹⁷⁾ C(2018)2801 final.

⁽¹⁸⁾ C(2019)3288 final.

(e) Kvoter fratrullet auktionsmængderne i 2019 efter Kommissionens meddelelser af 15. maj 2018 og 14. maj 2019	397 124 722
(f) Antal kvoter, som Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har værdisat i forbindelse med NER300-programmet	300 000 000
(g) Internationale kreditanvendelsesrettigheder, der er udnyttet af anlæg med hensyn til emissioner frem til den 31. december 2019	450 221 816
I alt (udbud)	14 876 898 672
Efterspørgsel	
(a) Ton verificerede emissioner fra anlæg henhørende under EU ETS mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2019	12 193 929 203
(b) Kvoter annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF pr. 31. december 2019	348 581
I alt (efterspørgsel)	12 194 277 784
Markedsstabilitetsreservens beholdning	
Antal kvoter i reserven	1 297 124 722
Samlet mængde kvoter i omsætning	1 385 496 166

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om en handlingsplan for en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme

(2020/C 164/06)

I. Indledning

Kommissionen er fast besluttet på at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme både inden for EU og globalt. Der bør være nul-tolerance over for sorte penge inden for Den Europæiske Union. Den seneste stigning i kriminelle aktiviteter i forbindelse med covid-19 pandemien ⁽¹⁾ er en påmindelse om, at kriminelle vil udnytte alle muligheder for at forfølge deres ulovlige aktiviteter til skade for samfundet. EU skal være lige så fast besluttet på at sikre, at de ikke drager fordel af udbyttet fra disse strafbare forhold.

I løbet af tredive år har EU udviklet en solid lovramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som er underbygget af EU-Domstolens praksis ⁽²⁾. EU-reglerne er vidtrækkende og går endnu videre end de internationale standarder, der er vedtaget af Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) ⁽³⁾. Den række af virksomheder og erhverv, som er omfattet af disse regler, er støt blevet udvidet.

Den seneste udvikling på det lovgivningsmæssige område har taget sigte på at styrke EU's lovramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT). Det drejer sig om ændringer af det fjerde hvidvaskningsdirektiv (4AMLd), indført ved det femte hvidvaskningsdirektiv (5AMLd) ⁽⁴⁾, et udvidet mandat til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ⁽⁵⁾, nye bestemmelser om kontrol med likvide midler ⁽⁶⁾, der finder anvendelse fra juni 2021, ændringer af kapitalkravsdirektivet (CRDV) ⁽⁷⁾, nye regler om retshåndhævelsesmyndigheders adgang til finansielle oplysninger ⁽⁸⁾ og en harmoniseret definition af strafbare handlinger og sanktioner i forbindelse med hvidvask af penge ⁽⁹⁾.

Endvidere har EU indført en ny samlet ordning til beskyttelse af whistleblowere, der skal være gennemført senest i december 2021 ⁽¹⁰⁾, og som supplerer de gældende regler om beskyttelse af whistleblowere i 4AMLd. Den nye ordning vil gøre det lettere for de nationale myndigheder og EU-myndighederne at forebygge, afsløre og håndtere overtrædelser af bl.a. reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

⁽¹⁾ Europol, »Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis«, marts 2020. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har også mindet kreditinstitutter og finansielle institutioner om betydningen af effektive systemer og kontroller og anmodet de kompetente myndigheder om at støtte dem i den forbindelse. Se »EBA statement on actions to mitigate financial crime risks in the COVID-19 pandemic«.

⁽²⁾ Domstolen har anerkendt, at målet om at bekæmpe hvidvaskning af penge er knyttet til beskyttelse af den offentlige orden og kan berettige en restriktion af de grundlæggende friheder, der er sikret ved traktaten, herunder den frie bevægelighed for kapital. Restriktioner skal være forholdsmæssige (jf. Jyske Bank Gibraltar, C 212/11, og Lhu Zeng, C-190/17).

⁽³⁾ FATF er et mellemstatsligt organ, der fastsætter standarder for og fremmer en effektiv gennemførelse af foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Kommissionen, 14 EU-medlemsstater og 2 EFTA-EØS-stater er medlemmer af FATF, mens 13 medlemsstater er medlemmer af Moneyval, en regional organisation.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2175 af 18. december 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) 2016/1011 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondenes økonomiske resultater, og forordning (EU) 2015/847 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler (EUT L 334 af 27.12.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 6).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153 af 20. juni 2019 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 122).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

Der er dog i stigende omfang enighed om, at rammen skal forbedres betydeligt. Det er nødvendigt at tackle de store afvigelser, der er mellem den måde, som rammen anvendes på, og alvorlige svagheder ved reglernes håndhævelse.

I meddelelsen med titlen *Mod en bedre gennemførelse af EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme* ⁽¹¹⁾ og ledsagende rapporter af juli 2019 redegør Kommissionen for de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT). De omfatter bedre gennemførelse af gældende regler, et mere detaljeret og harmoniseret regelsæt, ensartet tilsyn af høj kvalitet, herunder ved overdragelse af specifikke tilsynsopgaver til et EU-organ, sammenkobling af centraliserede bankkontoregistre og en stærkere mekanisme til at koordinere og understøtte de finansielle efterretningsenheders (FIU'ers) arbejde.

Europa-Parlamentet og Rådet tilslutter sig dette synspunkt. Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 19. september 2019 ⁽¹²⁾ til, at der sættes yderligere skub i initiativer, der kan håndhæve foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask og af finansiering af terrorisme på EU-plan, og at medlemsstaterne fremskynder gennemførelsesprocessen. Den 5. december 2019 vedtog Rådet (økonomi og finans) konklusioner om strategiske prioriteter vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og af finansiering af terrorisme ⁽¹³⁾ og opfordrede Kommissionen til at undersøge tiltag til at styrke Unionens de gældende rammer.

Kommissionen har til hensigt at gennemføre en samlet EU-politik for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er tilpasset de specifikke trusler, risici og sårbarheder, som EU i øjeblikket er konfronteret med ⁽¹⁴⁾, og udformet på en måde, som muliggør effektiv udvikling, samtidig med at der tages hensyn til innovation. En stærkere ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme vil yderligere fremme integriteten af EU's finansielle system, hvilket er nødvendigt for at fuldføre gennemførelsen af bankunionen og Den Økonomiske og Monetære Union.

Der bør med forbehold af en konsekvensanalyse, herunder af følgerne for de grundlæggende rettigheder, indføres et integreret AML/CFT-system på EU-plan. Med udgangspunkt i eksemplet med de reformer, der blev indført inden for regulering af tilsynsmæssige krav til banker og banktilsyn, bør systemet bygge på et harmoniseret regelsæt og en tilsynsmyndighed på EU-niveau, som indgår i et tæt samarbejde med nationale kompetente myndigheder, med henblik på at sikre et konsekvent tilsyn af høj kvalitet i hele det indre marked. Dette bør kombineres med oprettelse af en EU-støtte- og -koordineringsmekanisme for FIU'er, som fremmer deres effektivitet, og med sammenkobling af nationale centraliserede bankkontoregistre, som vil fremskynde grænseoverskridende adgang for retshåndhævelsesmyndigheder og FIU'er til bankkontooplysninger.

I denne handlingsplan skitseres det, hvordan Kommissionen har til hensigt at nå disse mål, som hviler på seks søjler:

- sikre effektiv gennemførelse af den gældende EU-ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme
- indføre et fælles EU-regelsæt for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme
- tilvejebringe tilsyn på EU-niveau med bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme
- oprette en EU-støtte og -koordineringsmekanisme for FIU'er
- håndhæve strafferetlige bestemmelser og informationsudveksling på EU-niveau
- styrke den internationale dimension af EU-rammen for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

II. Sikre effektiv gennemførelse af den gældende EU-ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme

Førsteprioriteten er at sikre, at EU-reglerne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme gennemføres konsekvent og effektivt af medlemsstaterne, de kompetente myndigheder og forpligtede enheder. Det kræver en indsats på flere fronter.

⁽¹¹⁾ COM(2019) 360 final.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 19. september 2019 om status for gennemførelsen af Unionens lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge (2019/2820(RSP)).

⁽¹³⁾ Rådets konklusioner af 5. december 2019 om strategiske prioriteter vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og af finansiering af terrorisme (14823/19).

⁽¹⁴⁾ Som fremhævet i Unionens seneste overnationale risikovurdering, dvs. rapporten fra Kommissionen om vurdering af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked og vedrører grænseoverskridende aktiviteter (COM (2019) 370 final).

Sikre effektiv gennemførelse af hvidvaskningsdirektivet (AMLD)

For så vidt angår gennemførelsen af 4AMLD har Kommissionen indledt traktatbrudssager mod alle medlemsstaterne for manglende fuldstændig gennemførelse af direktivet. Flere medlemsstater reagerede på sådanne overtrædelser ved at indføre nye love, hvilket har ført til afslutning af de relevante traktatbrudssager. Traktatbrudssager mod andre medlemsstater pågår fortsat. Den faktiske anvendelse af 4AMLD i medlemsstaterne vurderes i forbindelse med en undersøgelse, som afsluttes midt i 2021, og som vil danne grundlag for den rapport, Kommissionen skal forelægge om den faktiske anvendelse af 4AMLD ⁽¹⁵⁾.

For så vidt angår gennemførelsen af 5AMLD med frist den 10. januar 2020 har Kommissionen allerede indledt en række traktatbrudssager mod de medlemsstater, som ikke har givet underretning af gennemførelsesforanstaltninger. Kommissionen vil nøje overvåge medlemsstaternes oprettelse af centrale bankkontomekanismer og registre over reelt ejerskab for at sikre, at de indeholder data af høj kvalitet.

Arbejdet med at sammenkoble registre over reelt ejerskab er allerede påbegyndt, og sammenkoblingen vil være operationel i 2021. Kommissionen vil også offentliggøre en tredje overnational risikovurdering (SNRA) i 2021 med henblik på at informere om den risikobaserede metode.

Overvåge medlemsstaternes evne til at forebygge og bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme

Hvidvaskning af penge er ikke blot til skade for stabiliteten i EU's finansielle system, men også for økonomien, god forvaltning og investorernes tillid. Kommissionen analyserer i forbindelse med det europæiske semesters cyklus, hvordan reglerne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme anvendes i medlemsstaterne i praksis, hvilket fører til AML/CFT-relaterede landespecifikke henstillinger, som vedtages af Rådet. Kommissionen yder endvidere teknisk bistand til medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af disse nødvendige reformer med henblik på at fjerne nogle af de vigtigste smuthuller i AML/CFT-systemet på EU-plan gennem støtteprogrammet for strukturreformer. De omfatter utilstrækkeligt personale hos de kompetente myndigheder, mangler ved anvendelsen af den risikobaserede metode og begrænsning af risici som følge af misbrug af skuffeselskaber, gyldne visa og statsborgerskabsordninger.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)

EBA's mandat er for nylig blevet udvidet ved forordning (EU) 2019/2175 ⁽¹⁶⁾, som giver EBA ansvaret for at lede, koordinere og overvåge de bestræbelser på at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der udfoldes af alle udbydere af finansielle tjenester og kompetente myndigheder i EU. EBA har også beføjelse til at oprette en EU-dækkende AML/CFT-database med oplysninger om risici og tilsynsforanstaltninger, foretage risikovurderinger af kompetente myndigheder og om nødvendigt anmode myndigheder om at undersøge og overveje at træffe foranstaltninger i forhold til individuelle finansielle institutioner. Kommissionen forventer, at EBA fuldt ud gør brug af sine udvidede beføjelser, navnlig i forhold til at undersøge, om en national tilsynsmyndighed har overtrådt EU-retten i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver. EBA er allerede begyndt med at foretage gennemførelsesundersøgelser og offentliggjorde en første rapport i februar 2020 ⁽¹⁷⁾. I den rapport henvises der til en række udfordringer, og det anføres, at de kompetente myndigheders tilgang til AML/CFT-tilsynet med banker ikke altid var effektiv.

Som anført i afsnit IV vil oprettelsen af en tilsynsmyndighed på EU-plan øge overholdelsen af reglerne. Det vil sikre, at der træffes passende foranstaltninger for i første omgang at forhindre, at der opstår hvidvaskning af penge, og derefter, hvis det ikke er muligt, at der pålægges effektive sanktioner. Den nye tilsynsmyndighed på EU-niveau vil blive udformet således, at det sikres, at den har de AML/CFT-kompetencer, den kapacitet og de beføjelser på efterforskningsområdet og den beslutningsstruktur, der er påkrævet for at gennemføre reglerne mere effektivt og handle på en forebyggende måde, at der opstår mistanke, for at sikre effektiv anvendelse af det fælles regelsæt. Kommissionen er af den opfattelse, at kontrol på stedet for at vurdere AML/CFT-rammens effektivitet i medlemsstaterne vil blive afgørende for at tilvejebringe standarder af høj kvalitet i hele Unionen.

⁽¹⁵⁾ Artikel 65, stk. 1, i 4AMLD.

⁽¹⁶⁾ Jf. fodnote 5.

⁽¹⁷⁾ »EBA report on competent authorities' approaches to the anti-money laundering and countering the financing of terrorism supervision of banks, EBA/Rep/2020/06«.

Kommissionen vil fortsat sikre fuldstændig og korrekt gennemførelse af reglerne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og vil fremsætte forslag til landespecifikke henstillinger om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i det andet kvartal i 2020.

III. Tilvejebringe en udbygget regelsæt

EU's regelsæt er vidtrækkende. Bestemmelserne har efterhånden udvidet de såkaldte forpligtede enheders anvendelsesområde ⁽¹⁸⁾ og listen over forudgående forbrydelser, sat mere fokus på reelt ejerskab og den risikobaserede metode og stort set fjernet hindringerne for kommunikation og samarbejde mellem relevante myndigheder. Dette regelsæt har tilvejebragt medlemsstaterne en samlet lovgivningsmæssig ramme til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Den nuværende tilgang til EU-lovgivningen har dog ført til divergerende gennemførelse af rammen i medlemsstaterne og delvis til indførelse af yderligere krav, som går videre end dem, der følger af EU-lovgivningen. Det drejer sig om foranstaltninger som f.eks. identifikation af yderligere forpligtede enheder som crowdfundingplatforme eller diamanthandlere, indrømmelse af beføjelser til FIU'er til at indefryse aktiver og indførelse af restriktioner for kontantbetalinger ⁽¹⁹⁾. Konsekvenserne er et opsplittet lovgivningsmæssigt landskab i hele EU, som skaber yderligere omkostninger og byrder for dem, der yder grænseoverskridende tjenester, eller forårsager regelarbitrage, som indebærer, at virksomheder bliver registreret der, hvor reglerne er mere lempelige.

Manglen på detaljer i de regler, som finder anvendelse, og ansvarsopdelingen i forbindelse med grænseoverskridende spørgsmål fører til forskellige fortolkninger af direktivet i medlemsstaterne. Mangelfuldt samarbejde mellem kompetente myndigheder (FIU'er, tilsynsmyndigheder, retshåndhævelses-, told- og skattemyndigheder), både indenlandsk og på tværs af grænser, skaber eventuelle smuthuller, som kriminelle kan udnytte. De europæiske tilsynsmyndigheder har endvidere anført ⁽²⁰⁾, at afvigelser i forbindelse med den lovgivningsmæssige tilgang til tilsyn og anvendelse af den risikobaserede metode undergraver leveringen af grænseoverskridende tjenester og øger omkostningerne for virksomhederne, samtidig med at den velfungerende EU-ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme også undergraves. Dette spørgsmål er navnlig relevant på FinTech-området, og EBA har anbefalet Kommissionen at harmonisere de krav, som bør finde anvendelse på disse virksomheder ⁽²¹⁾, når de indebærer risici for hvidvaskning af penge/finansiering af terrorisme.

EU-lovgivningen om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme skal gøres mere detaljeret og mere præcis og i mindre grad være genstand for divergerende gennemførelse. Visse yderligere krav, som medlemsstaterne stiller ved gennemførelse af direktiver om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, kunne dog bidrage til en stærkere ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og kunne integreres i det fremtidige EU-regelsæt. For at begrænse divergerende fortolkning og anvendelse af reglerne bør visse dele af hvidvaskningsdirektivet ændres til bestemmelser, der finder direkte anvendelse, i en forordning. Dette tiltag bør i det mindste omfatte bestemmelserne vedrørende listen over forpligtede enheder, kundekendingskrav, interne kontroller og indberetningspligt samt bestemmelserne om registre over reelt ejerskab og centrale bankkontomekanismer. En mere harmoniseret tilgang til identifikation af politisk eksponerede personer bør også overvejes. Der bør navnlig sættes fokus på systemets effektivitet ved at tilvejebringe flere detaljer om tilsynets opbygning og opgaver i forhold til alle forpligtede enheder og FIU'ernes opgaver (jf. de følgende afsnit). Et integreret AML/CFT-system på EU-plan vil også have behov for et tilstrækkeligt detaljeret regelsæt for at fremme direkte tilsyn.

For så vidt angår særlige regler kan der desuden opnås yderligere harmonisering ved hjælp af beføjelser til at vedtage mere detaljerede regler ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter for at tilpasse sig til skiftende situationer.

⁽¹⁸⁾ EU-rammen finder ikke blot anvendelse på den finansielle sektor, retlige aktører og revisorer, men også på ejendomsmæglere, spiltjenester, personer, der handler med varer, udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer, udbydere af virtuelle tegnebøger og kunsthåndlere.

⁽¹⁹⁾ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om restriktioner for kontantbetalinger (COM(2018) 483 final). Mulighederne for en yderligere målrettet vurdering af dette spørgsmål vil blive undersøgt i løbet af 2021.

⁽²⁰⁾ De europæiske tilsynsmyndigheders »Joint Opinion of the European Supervisory Authorities on the risks of money laundering and terrorist financing affecting the European Union's financial sector«, 4. oktober 2019.

⁽²¹⁾ »EBA Report on potential impediments to the cross-border provision of banking and payment services«, 29. oktober 2019.

EU-lovgivningens anvendelsesområde skal udvides for at tage højde for konsekvenserne af teknologisk innovation og udviklingen i internationale standarder. Bestræbelser på internationalt plan viser, at der er behov for at udvide rækken af sektorer eller enheder, som reglerne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme finder anvendelse på, og at vurdere, hvordan reglerne bør finde anvendelse på udbydere af virtuelle aktiver, som endnu ikke er omfattet heraf ⁽²²⁾. Andre foranstaltninger kunne omfatte fremme af brugen af digital identifikation til at identificere kunder og verificere kundeidentitet på afstand samt til at etablere forretningsforbindelser på afstand eller indføre et loft over store kontantbetalinger. Endvidere er det nødvendigt med en sammenkobling af centrale bankkontomekanismer i hele EU for at fremskynde retshåndhævelsesmyndigheders og FIU'ers adgang til finansielle oplysninger og fremme samarbejde på tværs af grænser.

I betragtning af stigningen i cyberrelateret finansiell kriminalitet og svig i særdeleshed kunne det overvejes at indføre bestemmelser, som fremmer administrativ indefrysning for FIU'er og forpligter finansielle institutioner til at følge op på anmodninger om opkald og til at foretage sådanne. Ordninger for tildeling af statsborgerskab og opholdsret mod investeringer indebærer yderligere risici. Der bør gøres behørig overvejelser om, hvordan disse risici kan begrænses. Der bør også gøres overvejelser om de risikobehæftede sektorer, der identificeres ved SNRA-vurderingen.

I forbindelse med bestræbelserne på at indføre sådanne nye standarder er det vigtigt at holde yderligere finansielle og administrative byrder for medlemsstaterne og forpligtede enheder på et minimum og at anvende en risikobaseret metode.

Med udsigt til udvidede sanktioner i tilfælde af mangler ved bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme har forpligtede enheder ledt efter metoder til at fremme efterlevelse af reglerne – lige fra tildeling af yderligere ressourcer og indførelse af omfattende afhjælpningsprogrammer til radikal revision af deres forretningsmodeller og udelukkelse af visse produkter, kunder eller markeder, herunder korrespondentbankvirksomhed. Det kan få utilsigtede konsekvenser for leveringen af finansielle tjenesteydelser og finansieringen af økonomien. Teknologiske løsninger, som kan medvirke til i højere grad at afsløre mistænkelige transaktioner og aktiviteter, skal være på linje med internationale standarder og EU-standarder for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og i overensstemmelse med andre EU-bestemmelser, herunder om databeskyttelse og kartelbekæmpelse.

Tanken med Unionens regler om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er ikke at hindre adgangen til legitime finansielle tjenesteydelser, og derfor er der behov for større klarhed med hensyn til, hvordan reglerne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er forbundet med anden lovgivning i den finansielle sektor ⁽²³⁾. Det bør overvejes, hvorvidt og under hvilke omstændigheder hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme kunne føre til en erklæring om at være nødlidende eller forventeligt nødlidende og eventuelt udløse afvikling af en bank i henhold til direktivet om genopretning og afvikling ⁽²⁴⁾ eller likvidation i overensstemmelse med almindelig insolvensbehandling og til et behov for at refundere midler til indskydere. Direktivet om indskudsgarantiordninger ⁽²⁵⁾ kunne drage fordel af klarere bestemmelser for at mindske risikoen for, at indskydere, som mistænkes for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, refunderes midler ved en udbetaling i henhold til en indskudsgarantiordning (DGS), og samtidig også tydeliggøre, hvilke roller DGS'erne og andre relevante AML/CFT-myndigheder har. Spørgsmålet om, hvordan forpligtelsen i henhold til direktivet om betalingskonti ⁽²⁶⁾ til at give alle forbrugere adgang til en grundkonto, kan forenes med forpligtelsen i henhold til reglerne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme til at bringe forretningsforbindelsen til ophør, hvis forpligtede enheder har mistanke til kunden eller ikke kan indhente opdaterede kundeoplysninger, fortjener også at blive taget op til nærmere overvejelse. Endelig bliver der behov for at vurdere, om de kategorier af betalingstjenesteudbydere, der i øjeblikket er omfattet af lovgivningen om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, er tilstrækkelige.

Regelsættet om finansielle tjenesteydelser kunne udbygges yderligere for at sikre, at tilsynsmyndighederne har konkrete forpligtelser til at dele oplysninger med deres AML/CFT-modparter. Der bør stilles skærpede AML/CFT-betingelser i forbindelse med de egnetheds- og hæderlighedsprøver, der er omhandlet i lovgivningen om finansielle tjenesteydelser.

⁽²²⁾ FATF definerer virtuelle aktiver som digitale udtryk for værdi, som kan handles eller overføres digitalt, og som kan anvendes til betalings- eller investeringsformål. Virtuelle aktiver omfatter ikke digitale udtryk for fiatvalutaer, værdipapirer eller andre finansielle aktiver, som allerede er omfattet af gruppens standarder.

⁽²³⁾ Se også meddelelsen i Kommissionens arbejdsprogram om, at Kommissionen har til hensigt at fremsætte forslag til et regelsæt om kryptoaktiver.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

De forpligtede enheder skal, når de tilgår oplysninger, som er relevante for gennemførelse af kundekendskabsprocedurer, og de offentlige myndigheder, når de udveksler oplysninger indbyrdes, herunder uden for EU, fuldt ud overholde EU's databeskyttelseslovgivning. Hvis forpligtede enheder får adgang til visse offentligt ejede registre, kunne det f.eks. give anledning til databeskyttelsesmæssige betænkeligheder. Problemerne med at sikre overholdelse af bestemmelserne om databeskyttelse og fortrolighed blev også nævnt i forbindelse med udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Der bør tages behørigt hensyn til disse spørgsmål.

Kommissionen vil fremsætte forslag til lovgivning i det første kvartal af 2021 med henblik på at tilvejebringe et fælles regelsæt inden for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme baseret på en tilbundsående konsekvensanalyse.

IV. Tilvejebringe tilsyn på EU-niveau med bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme

Tilsyn indgår som et centralt led i en effektiv ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Betydningen af et passende tilsyn blev bekræftet i pakken vedrørende hvidvaskning af penge fra juli 2019, hvor analysen af flere tilfælde af hvidvaskning af penge afslørede væsentlige mangler ved kreditinstitutternes risikostyring og tilsynet med dem både fra AML/CFT-tilsynsmyndighedernes og de generelle tilsynsmyndigheders side. Samtidig tyder påståede tilfælde af hvidvaskning af penge, som for nyligt er bragt for dagen ved undersøgende journalistik, også på, at der er tale om mangelfuldt tilsyn med ikke-finansielle enheder.

Disse alvorlige problemer skyldes både tilsynsrammens udformning og gennemførelsen heraf. I EU er tilsynet med bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme på indeværende tidspunkt medlemsstatsbaseret. Med hensyn til kvalitet og effektivitet, så er der tale om en ujævn fordeling i EU, for der er betydelig forskel på de menneskelige og finansielle ressourcer og de kompetencer, der afsættes til denne opgave, og den prioritet, som den tillægges. EU råder ikke over tilstrækkeligt effektive foranstaltninger til at håndtere AML/CFT-relaterede hændelser med grænseoverskridende aspekter. EU's ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er kun så stærk som det svageste led, og mangler ved en enkelt national kompetent myndighed indebærer risici for hele det indre marked. Derved skades EU som helhed både i finansiell og økonomisk henseende og i forhold til omdømme.

EU har ikke råd til at vente på, at der opstår flere problemer, inden der opbygges et effektivt AML/CFT-tilsynssystem, som kan bidrage til et indre marked og en bankunion, som begge er velfungerende. Det er helt afgørende med et AML/CFT-tilsyn af høj kvalitet i hele EU, hvis tilliden blandt borgerne og i det bredere internationale samfund skal genoprettes.

Der er et klart og evidensbaseret behov for at have et integreret AML/CFT-tilsynssystem på EU-niveau, som sikrer, at AML/CFT-regelsættet anvendes konsekvent og på en højt kvalificeret måde i hele EU og fremmer effektivt samarbejde mellem alle relevante kompetente myndigheder. Selv om der kan være stor forskel på de pågældende sektorer og problemer, så kan erfaringerne fra oprettelsen af eksisterende mekanismer på EU-niveau, som er tillagt centraliserede tilsynsopgaver, og deres funktionsmåde, f.eks. den fælles tilsynsmekanisme, Den Fælles Afviklingsinstans og Det Europæiske Finanstillsynssystem, tilvejebringe nyttig indsigt.

Et AML/CFT-tilsynssystem på EU-niveau, der etableres med henblik på at integrere og supplere de nationale tilsynssystemer, vil tackle tilsynsmæssig opsplitning, sikre harmoniseret anvendelse af AML/CFT-reglerne i EU og effektiv håndhævelse heraf, støtte tilsynsaktiviteter på stedet og sikre en konstant strøm af oplysninger om igangværende foranstaltninger og væsentlige identificerede mangler. De nationale tilsynsmyndigheder vil fortsat spille en afgørende rolle inden for dette system og vil fortsat være ansvarlige for hovedparten af det daglige tilsyn. Det prioriteres at få etableret EU-kernen i dette system, og dets funktioner, kompetencer og interaktion med nationale tilsynsmyndigheder skal defineres klart i et lovgivningsmæssigt forslag.

Funktioner tillagt AML/CFT-tilsynsmyndigheden på EU-niveau

AML/CFT-tilsynsmyndigheden på EU-niveau skal tillægges meget klare beføjelser til at føre tilsyn med nationale myndigheder og pålægge dem at varetage forskellige AML/CFT-relaterede opgaver samt til at styrke koordineringen med tilsynsmyndigheder i tredjelande. En formel proces bør definere EU-tilsynsmyndighedens og de nationale tilsynsmyndigheders interaktion og deres respektive beføjelser.

Behovet for at sikre tilsyn af høj kvalitet i grænseoverskridende tilfælde og for at undgå svage led i tilsynsrammen på EU-niveau er tvingende grunde til at tillægge et EU-organ direkte AML/CFT-tilsynsopgaver i forhold til visse forpligtede enheder, som det kunne have eneansvar eller fællesansvar for. Det indebærer evne til at revidere interne politikker, procedurer og kontroller samt effektiv gennemførelse heraf fra de tilsynsbelagte enheders side og revision af dokumentation om transaktioner og kunder. EU-tilsynsmyndigheden kunne få stillet til opgave, enten alene eller i fællesskab med de nationale tilsynsmyndigheder, at føre tilsyn med klart definerede forpligtede enheder eller typer aktiviteter i en given tidsperiode, baseret på den givne risiko. EU-tilsynsmyndigheden ville tilvejebringe merværdi ved at overvåge og vurdere risici i hele EU. Med inspiration fra oprettelsen af EU-organer, som er aktive inden for andre områder, kunne tilsyn på EU-niveau sikres ved en mekanisme, hvor beslutninger træffes på EU-niveau og håndhæves af EU-kontorer i medlemsstaterne.

En anden mulighed ville være at kombinere direkte tilsynsbeføjelser for visse typer forpligtede enheder, som skal varetages sammen med medlemsstaterne, med koordinerings- og tilsynsbeføjelser for andre enheder. Kommissionen vil fremsætte forslag til en tilsynsmekanisme, der tager højde for proportionalitetsprincippet og nærhedsprincippet og overholder gældende retspraksis i forhold til beføjelser, som kan tillægges EU-agenturer.

Omfanget af tilsynet på EU-niveau

Risici for hvidvaskning af penge opstår både i og uden for den finansielle sektor og udvikler sig over tid og fra den ene medlemsstat til den anden. Tilvejebringelsen af et mere effektivt tilsyn vil kræve, at det mandat, som AML/CFT-tilsynsmyndigheden på EU-niveau tillægges, i erkendelse af de alvorlige risici, som alle sektorer står over for, omfatter alle risikoområder helt fra begyndelsen. Det vil sikre, at EU-tilsynsmyndigheden helt fra begyndelsen råder over alle de redskaber, der er nødvendige for at harmonisere praksis i hele EU og sikre tilsyn på højt niveau i alle sektorer. I betragtning af de komplicerede opgaver og det store antal forpligtede enheder i hele EU kan AML/CFT-tilsynsmyndigheden også udformes trin for trin, således at den i takt med, at den konsolideres og beviser sin effektivitet, kan dække alle (finansielle og ikke-finansielle) sektorer, som er omfattet af AML/CFT-forpligtelser.

Som et alternativ kunne EU-tilsynsmyndigheden være direkte ansvarlig for den finansielle sektor som led i et integreret system med nationale tilsynsmyndigheder og være ansvarlig for det indirekte tilsyn med den ikke-finansielle sektor. Indirekte tilsyn med den ikke-finansielle sektor ville gøre det muligt for EU-organet at gribe ind, hvis det skønnes nødvendigt for at sikre tilsyn af høj kvalitet med den ikke-finansielle sektor i hele Unionen.

Andre muligheder, som ville indebære et snævrere anvendelsesområde, ville betyde, at EU-tilsynsmyndigheden kun fører tilsyn med finansielle institutioner, som tegner sig for hovedparten af alle finansielle transaktioner. Det ville være lettere at opnå et centraliseret tilsyn i denne sektor, da den allerede er reguleret og tilsynsbelagt i vidt omfang. Denne mulighed ville dog efterlade svage led i tilsynsrammen på EU-niveau og ikke sikre et effektivt AML/CFT-system.

Under alle omstændigheder indebærer den risikobaserede tilgang til AML/CFT-tilsyn, som forankret både i EU-lovgivningen og i internationale standarder, at der stilles krav om identifikation af ML/TF-risikofaktorer, og at der tildeles tilsynsmæssige ressourcer baseret på resultaterne af en specifik risikovurdering. Tilsynet på EU-niveau skal udformes således, at der tages højde for risiko og bygges videre på den ekspertise, som nationale tilsynsmyndigheder har oparbejdet i denne henseende.

Endelig kunne det også undersøges, om en sådan tilsynsmyndighed bør tillægges visse beføjelser til at overvåge og til at støtte gennemførelse af infrysning af aktiver omfattet af restriktive EU-foranstaltninger (sanktioner) i alle medlemsstaterne. Selv om de givne opgaver og udfordringer kan variere på forskellig måde mellem bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og restriktive foranstaltninger, findes der også visse fælles udfordringer og synergier, som det er værd at vurdere.

Hvilket EU-organ?

Opgaven med at sikre tilsyn på EU-niveau kan enten gives til et eksisterende EU-agentur, dvs. EBA, eller til et nyt særligt organ.

I henhold til lovgivning, der er vedtaget for nylig, skal EBA lede, koordinere og overvåge de bestræbelser på at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der udfoldes i hele EU i forhold til finansielle institutioner. Det ville klart indebære fordele i forhold til at sikre kontinuitet og hurtig iværksættelse, hvis EBA tillægges yderligere AML/CFT-tilsynsopgaver. Denne valgmulighed ville dog også kræve en væsentlig reform af EBA samt en væsentlig opbygning af viden og kompetencer inden for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Det ville være

nødvendigt at revidere myndighedens ledelses- og beslutningsprocesser væsentligt for at sikre, at tilsynsmæssige beslutninger altid træffes uafhængigt, udelukkende i EU's interesse. Endvidere ville den skulle udvide sin kapacitet og sine beføjelser på efterforskningsområdet. I betragtning af EBA's mandat og kapacitet kunne det vise sig at blive noget af en udfordring at organisere tilsyn på EBA-niveau med forpligtede enheder uden for den finansielle sektor.

Alternativt kunne der etableres et nyt, særligt AML-tilsynsorgan på EU-niveau, som ville have kompetence til at føre tilsyn med forpligtede enheder både i og uden for den finansielle sektor. Det ville give maksimal fleksibilitet i forhold til at udforme et system, der er skræddersyet i organisatorisk og ledelsesmæssig henseende, med forenkledte og hurtige beslutningsprocesser, som kan reagere hurtigt på risici, samt synergier med koordinerings- og støttemekanismen for FIU'er (jf. næste afsnit). Det kunne dog komme til at vare længere, inden et nyt organ bliver operationelt, omkostningerne kunne blive relativt højere, og der skal tages højde for gennemførelsesrisici. Afhængigt af hvilke opgaver dette organ tillægges, bør risikoen for unødvendige overlapninger og/eller uoverensstemmelser i forhold til andre tilsynsmyndigheders arbejde, som f. eks. EBA's, undgås.

De budgetmæssige konsekvenser af enhver valgmulighed vil indgå som et centralt spørgsmål i overvejelserne. Navnlig i den nuværende økonomiske situation taler meget for at sikre finansiering af tilsynsmæssige aktiviteter gennem bidrag fra de tilsynsbelagte enheder i den private sektor, sådan som det allerede er tilfældet for flere EU-organer.

Kommissionen vil fremsætte forslag til oprettelse af en AML/CFT-tilsynsmyndighed på EU-niveau i det første kvartal af 2021, baseret på en tilbundsående konsekvensanalyse af forskellige valgmuligheder med hensyn til funktioner, anvendelsesområde og struktur.

V. Oprette en koordinerings- og støttemekanisme for FIU'er

Ved den nuværende EU-ramme stilles der krav til forpligtede enheder om at indberette alle mistænkelige transaktioner til den nationale FIU. Forpligtede enheders indberetninger og kontantrelaterede data fra toldmyndighederne danner grundlag for FIU'ers finansielle analyser, som dernæst sendes til retshåndhævelsesmyndigheder, tilsynsmyndigheder, skattemyndigheder eller andre FIU'er. De anvendes f.eks. af retshåndhævelsesmyndighederne i forbindelse med efterforskning i kriminalsager. FIU'ernes strategiske analyse af tendenser og mønstre indgår også i vejledning og feedback til forpligtede enheder med henblik på at hjælpe dem med at identificere mønstre i hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Der er identificeret en række svagheder med hensyn til, hvordan de anvender reglerne og samarbejder indbyrdes og med andre myndigheder på nationalt niveau og i hele EU.

På nationalt plan er brugen af indberetningsskemaer for forpligtede enheder stadig begrænset, og skemaerne er ofte skræddersyet til behovet i bestemte virksomheder (f.eks. banker). Flere FIU'er mangler stadig de nødvendige IT-redskaber til effektiv behandling og analyse af oplysningerne.

FIU'er er forpligtet til at give feedback til forpligtede enheder i forhold til deres indberetning. En sådan feedback forbliver dog begrænset. Feedback eksisterer så godt som ikke, når forpligtede enheders indberetninger vedrører en anden medlemsstat. Denne mangel på feedback bevirker, at forpligtede enheder ikke har de nødvendige redskaber til at tilpasse eller målrette deres forebyggende foranstaltninger.

Den begrænsede udveksling af oplysninger mellem FIU'er og andre kompetente myndigheder giver anledning til stor bekymring, i betragtning af hvor stor en del af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme der foregår på tværs af grænser. Selv om toldmyndighederne i EU regelmæssigt tilsender FIU'er kontantrelaterede data, modtager de f.eks. meget sjældent feedback fra dem, hvilket ellers er af afgørende betydning for at kunne foretage en mere konkret og effektiv risikoanalyse.

Udfordringer med hensyn til funktionsmåde og hosting i forhold til FIU.net – EU-systemet for udveksling af oplysninger mellem FIU'er – nødvendiggør også en indsats, idet der er tale om et ældre IT-redskab, som kræver en væsentlig opgradering af både software og hardware samt udvikling af nye funktioner til at lette samarbejdet.

De fleste mistænkelige transaktioner, som indberettes til FIU'er, har en grænseoverskridende dimension, men det er fortsat begrænset, hvad der foreligger af fælles analyser. Det resulterer i manglende forbindelsesled til at identificere grænseoverskridende tilfælde. Det er nødvendigt med avanceret kapacitet til at analysere sådanne oplysninger i en grænseoverskridende kontekst, især i lyset af de stadigt mere komplicerede tilfælde af hvidvaskning af penge.

En EU-koordinerings- og støttemekanismes rolle

En EU-koordinerings- og støttemekanisme for FIU'er ville afhjælpe ovennævnte svagheder. Denne mekanisme ville spille en vigtig rolle i forbindelse med koordinering af nationale FIU'ers arbejde. Det bør omfatte identifikation af mistænkelige transaktioner med en grænseoverskridende dimension, fælles analyse af grænseoverskridende tilfælde samt identifikation af tendenser og faktorer, som er relevante for at vurdere risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme på nationalt og overnationalt plan. Mekanismen bør også vedtage eller foreslå gennemførelsesforanstaltninger eller standarder, jf. de mere harmoniserede bestemmelser i regelsættet om FIU'ers indberetningsforpligtelser og FIU'ers karakteristika, aktiviteter, samarbejde og skemaer, samt fremme undervisning og kapacitetsopbygning for FIU'er. EU-koordinerings- og støttemekanismen bør også fremme samarbejde mellem kompetente myndigheder (FIU'er, tilsynsmyndigheder, retshåndhævelses- og told- og afgiftsmyndigheder), både nationalt og på tværs af grænser, og med FIU'er i tredjelande.

Der ville være fordele ved at opbygge en mere central kapacitet, baseret på IT-redskaber, som kunne identificere mistænkelige grænseoverskridende transaktioner og gøre det lettere at identificere tendenser.

Bæredygtigheden i forhold til FIU.net, som på indeværende tidspunkt forvaltes af Europol, er også et vigtigt element i denne forbindelse. Der er et påtrængende behov for at investere i webstedets udvikling for at løse de nuværende problemer, som hæmmer udveksling af oplysninger og sammenholdning af data. I betragtning af den planlagte overførsel af den tekniske forvaltning af systemet fra Europol bør der findes en passende og finansielt levedygtig løsning. På kort sigt vil Kommissionen overtage forvaltningen af FIU.net for at sikre, at systemet fungerer fortløbende og uden afbrydelser ⁽²⁷⁾. På længere sigt kunne EU-koordinerings- og støttemekanismen få til opgave at hoste FIU.net eller webstedets efterfølger. Andre løsninger kunne overvejes.

Organ, der er ansvarligt for en EU-koordinerings- og støttemekanisme

Opgaven med at tilvejebringe en støtte- og koordineringsmekanisme for FIU'er vil afhænge af den rolle, som tiltænkes denne mekanisme.

I overensstemmelse med målet om at give denne koordinerings- og støttemekanisme en bred rolle, som sigter på at håndtere alle de aspekter, der er analyseret ovenfor, kunne forvaltningen heraf varetages af et eksisterende EU-agentur eller af et nyt, særligt organ. Hvis der oprettes et nyt EU-organ med henblik på tilsynsspørgsmål, kunne det gives den opgave også at forvalte denne mekanisme. I den forbindelse er det værd at bemærke, at tolv FIU'er i EU i øjeblikket har tilsynsmæssige opgaver i det mindste for den ikke-finansielle sektor, mens nogle af dem har tilsynsmæssige opgaver for alle sektorer.

En mere begrænset rolle for koordinerings- og støttemekanismen ville gøre det muligt at håndtere nogle af de identificerede mangler, men ville ikke tilvejebringe en effektiv EU-koordinerings- og støttemekanisme. Flere valgmuligheder kunne overvejes under sådanne omstændigheder. Hvis opgaverne f.eks. begrænses til at fremlægge udkast til reguleringsmæssige standarder og retningslinjer, kunne dette opnås ved at ændre FIU-plattformen, som i øjeblikket er et uformelt udvalg i Kommissionen, til et komitologiudvalg og overlade det til Kommissionen at vedtage resultaterne af dets arbejde gennem delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter. Et formelt netværk af FIU'er med eget mandat og egne opgaver kunne være et alternativ.

Uanset hvilken udformning koordinerings- og støttemekanismen får, så bør ledelses- og beslutningsprocessen være tilstrækkeligt uafhængig, samtidig med at mekanismen fungerer som et netværk af nationale FIU'er med et EU-centrum.

Kommissionen vil fremsætte forslag til oprettelse af en EU-koordinerings- og støttemekanisme for FIU'er i det første kvartal af 2021, baseret på en tilbundsående konsekvensanalyse af valgmuligheder med hensyn til dens rolle og struktur. Kommissionen vil overtage forvaltningen af FIU.net i det fjerde kvartal af 2020.

⁽²⁷⁾ Med behørig hensyntagen til arten af de pågældende oplysninger.

VI. Håndhæve strafferetlige bestemmelser og informationsudveksling på EU-niveau

Flere retsakter og institutionelle ordninger gør det lettere at håndhæve strafferetlige bestemmelser og informationsudveksling på EU-niveau.

Foranstaltninger, der er truffet for nylig, har lukket huller i definitionen af og sanktionerne for hvidvaskning af penge i hele EU og lettet det retlige og politimæssige samarbejde ⁽²⁸⁾. Kommissionen vil overvåge, at de inkorporeres og gennemføres rettidigt. Brugen af finansielle oplysninger i forbindelse med alvorlige lovovertrædelser er også blevet fremmet ved at give retshåndhævelsesmyndigheder direkte adgang til den centrale bankkontomekanisme, og samtidig er samarbejdet mellem retshåndhævelsesmyndigheder, FIU'er og Europol i forbindelse med sådanne alvorlige lovovertrædelser blevet forbedret ⁽²⁹⁾. Disse foranstaltninger vil fremskynde efterforskningen i kriminalsager og gøre det muligt for myndighederne at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet mere effektivt. En sammenkobling af centrale bankkontomekanismer i hele EU vil fremskynde retshåndhævelsesmyndighedernes og FIU'ernes adgang til finansielle oplysninger og fremme samarbejdet på tværs af grænser og bør under alle omstændigheder også omfatte retshåndhævelsesmyndighederne. En sådan sammenkobling bør anses for at være en prioritet.

Der er udarbejdet afgørende standarder for inddrivelse af udbytte fra strafbart forhold ⁽³⁰⁾. Kommissionen vil i 2020 offentliggøre en rapport for at give en oversigt over, hvordan disse regler gennemføres, og beskrive, hvordan den rolle, som kontorer for inddrivelse af aktiver spiller, kan forbedres. Nye foranstaltninger, som finder anvendelse fra december 2020 ⁽³¹⁾, vil fremme grænseoverskridende inddrivelse af aktiver og gøre det hurtigere og enklere at indefrysning og konfiskere udbytte af kriminelle handlinger i hele EU.

Samtidig er det også af kritisk betydning at opbygge kapacitet på EU-niveau til at undersøge og retsforfølge finansiell kriminalitet.

Europol har øget indsatsen for at tackle økonomisk og finansiell kriminalitet med det nye europæiske center for økonomisk og finansiell kriminalitet (European Economic and Financial Crimes Centre (EFECC), som forventes at blive operationelt i løbet af 2020. Med EFECC samles hele den kapacitet, der findes på området finansielle efterretninger og økonomisk kriminalitet, i en enkelt enhed inden for Europol, og centret vil bestræbe sig på at øge den operationelle effektivitet, fremme den operationelle synlighed og forbedre styringen af interessentrelationer og finansieringsmuligheder. Kommissionen støtter fuldt ud oprettelsen af EFECC og mener, at oprettelsen fremhæver betydningen af finansiell efterforskning inden for alle de former for kriminalitet, hvor Europol har enekompetence.

Kommissionen mener, at EFECC ville være en naturlig modpart til EU-støtte- og -koordineringsmekanismen for FIU'er, og at de to enheder kunne udvikle løsninger, som kan fremme udveksling af oplysninger, navnlig i grænseoverskridende tilfælde.

For at forbedre efterforskningen og retsforfølgelsen af sager om hvidvaskning af penge i hele EU yder Kommissionen finansiering ⁽³²⁾ til det operationelle netværk til bekæmpelse af hvidvaskning af penge (Anti-Money Laundering Operational Network (AMON)), som forbinder relevante retshåndhævelsesmyndigheder. Netværket letter grænseoverskridende finansiell efterforskning og har global rækkevidde. AMON's arbejde bør styrkes og fremmes, og netværket bør udstyres med et driftsbudget til støtte for konkrete sager. Alle EU-medlemsstater bør tage del heri. Endvidere bør medlemsstaterne fortsat gøre brug af støtte fra Eurojust til at fremme grænseoverskridende samarbejde til støtte for retsforfølgelse i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Endelig vil Den Europæiske Anklagemyndighed, som skal påbegynde sit virke i slutningen af 2020, have kompetence til at efterforske og retsforfølge hvidvaskning i tilknytning til forbrydelser til skade for EU's budget.

Der er fortsat mulighed for at styrke og fremme udveksling af oplysninger mellem alle kompetente myndigheder (FIU'er, tilsynsmyndigheder, retshåndhævelses- og told- og afgiftsmyndigheder), både nationalt og på tværs af grænser.

For at gøre bedre brug af finansielle efterretninger bør den rolle, som offentligt-private partnerskaber (OPP'er) spiller, tilskyndes i videst muligt omfang, for i nogle tilfælde kan oplysningernes art begrænse udvekslingen heraf, og en sådan udveksling skal overholde lovgivningen om databeskyttelse. OPP'er omfatter udveksling af oplysninger mellem retshåndhævelsesmyndigheder, FIU'er og den private sektor. De kan antage forskellige former. Nogle er begrænset til udveksling af oplysninger om typologier og tendenser mellem FIU'er/retshåndhævelsesmyndigheder og forpligtede enheder. Andre

⁽²⁸⁾ Jf. fodnote 9.

⁽²⁹⁾ Jf. fodnote 8.

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805 af 14. november 2018 om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 1).

⁽³²⁾ Midler under ISF-politi.

omfatter udveksling af operationelle oplysninger om mistænkte mellem retshåndhævelsesmyndigheder og forpligtede enheder med henblik på at overvåge de mistænkte transaktioner. Udveksling af oplysninger, som omfatter personlige data, skal være i fuld overensstemmelse med lovgivningen om databeskyttelse og de implicerede myndigheders mandater.

I den gældende EU-ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme stilles der allerede krav til FIU'er om at udveksle oplysninger om typologier og tendenser med den private sektor. Denne forpligtelse kunne gøres klarere og udvides som led i bestræbelserne på at fremme visse former for OPP'er og forbedre udvekslingen af oplysninger. Som følge af forskellige regelsæt og praktiske ordninger i medlemsstaterne anser Kommissionen det samtidig for at være helt centralt med vejledning og udveksling af oplysninger om god praksis for OPP'er i forhold navnlig til kartelregler, sikkerhedsforanstaltninger og begrænsninger i forbindelse med databeskyttelse og garanti for grundlæggende rettigheder.

Kommissionen udsender en vejledning om OPP'er senest i det første kvartal af 2021. Med hensyn til databeskyttelsesaspekterne i forbindelse med OPP'er overvejer Kommissionen muligheden for at anmode Det Europæiske Databeskyttelsesråd om at afgive en udtalelse. Mulighederne for at styrke AMON-netværket og forbedre indenlandsk og grænseoverskridende udveksling af oplysninger blandt alle kompetente myndigheder vil blive overvejet.

VII **Styrke den internationale dimension af rammen for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme**

Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er globale trusler, som EU er fast besluttet på at bekæmpe i samarbejde med sine internationale partnere. FATF har som den globale standardsætter ført an i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme på globalt plan. Kommissionen bidrager aktivt til FATF's arbejde og forbliver fast besluttet på at gennemføre FATF-standarder og fremme regeloverholdelse på globalt plan. Men den nye samlede tilgang til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som EU har behov for, kræver, at EU spiller en større rolle i forbindelse med fastsættelsen af sådanne internationale standarder.

Kommissionen godkendte på EU's vegne det nye FATF-mandat ⁽³³⁾ og har til hensigt at spille en fremtrædende rolle i forbindelse med bestræbelserne på at styrke globale standarder og hæve dem op til det niveau, der gør sig gældende for EU's egne standarder på nøgleområder. Som et eksempel kan nævnes gennemsigthed i oplysningerne om reelt ejerskab, hvor EU har valgt en ambitiøs tilgang til at håndtere de risici, der er forbundet med uklare strukturer. På samme måde vil Kommissionen aktivt støtte bestræbelserne på at tackle nye risici, som dukker op på globalt plan. For at det skal lykkes, er det helt afgørende, at EU taler med én stemme i FATF. Det kan opnås ved at give Kommissionen til opgave at repræsentere EU i FATF i overensstemmelse med traktatbestemmelserne. Som det første skridt bør der etableres en udvidet mekanisme til koordinering af Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at sikre, at repræsentanter for EU kan give udtryk for koordinerede holdninger i FATF.

Gensidige evalueringer foretaget af FATF medvirker til at fremme global overensstemmelse med internationale standarder, da gruppepres fortsat en vigtig drivkraft for ændringer. Hidtil er der ved evalueringer af EU-medlemsstaternes rammer for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ikke i tilstrækkelig grad taget hensyn til EU-reglernes overnationale karakter. Dette problem vil blive større, hvis der indføres nye strukturer som f.eks. tilsyn på EU-niveau med bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og en koordinerings- og støttemekanisme for FIU'er. Kommissionens mål er at sikre, at standarder gennemført på EU-niveau vurderes på samme måde. I den forbindelse kunne det også overvejes, om EU-regler skal vurderes af FATF på EU-niveau.

Kommissionen er også nødt til fortsat at føre en selvstændig politik over for tredjelande for at beskytte EU's finansielle system. Forpligtede enheder er nødt til at træffe afhjælpende foranstaltninger baseret på geografiske og andre relevante risikofaktorer. De skal også skærpe overvågningen i forbindelse med transaktioner eller forretningsforbindelser, som omfatter lande med strategiske mangler i deres rammer for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. I henhold til 5 AMLD skal Kommissionen opbygge en selvstændig kapacitet til at identificere lande, som udviser sådanne strategiske mangler ⁽³⁴⁾.

⁽³³⁾ Godkendt af ministrene og repræsentanterne i Den Finansielle Aktionsgruppe den 12. april 2019.

⁽³⁴⁾ Jf. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1581497419034&uri=CELEX:02016R1675-20181022>.

Kommissionen vil identificere de lande, som udgør en særlig trussel mod EU's finansielle system, ved brug af en uafhængig metode, som tager behørigt hensyn til synergien med FATF's procedure for listeopførelse, en styrket dialog med tredjelande i samarbejde med Tjenesten for EU's optræden udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og snævert samråd med eksperter fra medlemsstaterne. Med udgangspunkt i den ændrede metode ⁽³⁵⁾, som offentliggøres samtidig med denne handlingsplan, indebærer denne proces, at Kommissionen, i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten, indledningsvist tager kontakt til tredjelande, hvor der er identificeret mangler, med henblik på om muligt at udarbejde en handlingsplan, som kan løse disse problemer. Efter en observeringsperiode vil Kommissionen vurdere de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre disse forpligtelser, for at nå frem til en endelig vurdering.

Med EU's liste over højrisikotredjelande får forpligtede enheder og offentlige myndigheder et vigtigt redskab, men listen kan også få indvirkning uden for rammen for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Kommissionen er fast besluttet på at overvåge, om sådanne listeopførelser har indvirkning på ækvivalensafgørelser ⁽³⁶⁾, og sikre, at der gives passende garantier i forbindelse med finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 155 i finansforordningen ⁽³⁷⁾.

De erfaringer, der er gjort med EU-proceduren for listeopførelse, og etableringen af nye AML/CFT-funktioner på EU-niveau kunne føre til en revision af tilgangen til de risici, som tredjelande indebærer. Som medlem af FATF bør Kommissionen fortsat tage hensyn til opfordringer fra FATF til at håndtere de risici, som tredjelande indebærer – og opretholde kapacitet til også at træffe passende foranstaltninger uafhængigt af opfordringer fra FATF i overensstemmelse med internationale standarder. I den forbindelse kunne en tilsynsmyndighed på EU-niveau også bidrage til at begrænse de risici, som tredjelande indebærer, ved at udvikle passende risikobegrænsende foranstaltninger for forpligtede enheder afhængigt af, hvilken type mangler det drejer sig om, og hvor alvorlige de er. Det ville bl.a. betyde, at der skal udvikles mere detaljerede og risikobaserede foranstaltninger med henblik på at håndtere de risici, som andre jurisdiktioners ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme indebærer. En sådan proces kunne også suppleres med en transaktionsbaseret metode, eftersom ingen jurisdiktioner er immune over for nye risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. På samme måde ville en koordinerings- og støttefunktion for FIU'er kunne tilvejebringe værdifuldt input med hensyn til at identificere nye udviklingstendenser og risici, som tredjelande – samt eventuelle problemer i det internationale samarbejde – indebærer.

Som led i denne række foranstaltninger, som har til formål at styre eksterne risici, er Kommissionen i gang med at udvikle en teknisk facilitet ⁽³⁸⁾, som skal yde teknisk assistance til tredjelande, således at de kan udvide deres kapacitet og håndtere svagheder i deres rammer for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. EU ville som en af de vigtigste internationale bidragsydere på dette område og med udgangspunkt i sit omfattende diplomatiske netværk bruge denne kapacitet til at styrke barrierer mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i hele verden. Handelspolitik bidrager også til at udvikle passende sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med investeringer ⁽³⁹⁾ og handelsstrømme. Kommissionen vil søge tilsagn fra EU's handelspartnere om at gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og vil opretholde et reguleringsområde, som gør det muligt at handle, hvis EU's finansielle system konfronteres med risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Sammen med denne handlingsplan offentliggøres der en ny metode til vurdering af højrisikotredjelande. Kommissionen vil fortsat arbejde sammen med medlemsstaterne og øge sit engagement i FATF, således at EU kan spille en større rolle globalt.

VIII. Vejen frem: en køreplan

Kommissionen vil som nærmere beskrevet i denne handlingsplan fremsætte forslag til flere foranstaltninger med henblik på at styrke rammen for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Der vil blive udarbejdet en konsekvensanalyse, som omfatter grundlæggende rettigheder og navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, med henblik på at vurdere de forskellige muligheder for lovgivningsmæssige ændringer:

⁽³⁵⁾ SWD(2020)99.

⁽³⁶⁾ Jf. COM(2019) 349 final af 29.7.2019.

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽³⁸⁾ EU's globale facilitet vedrørende hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EU Global Facility on Money Laundering and Terrorism Financing).

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79I af 21.3.2019, s. 1).

Aktion	Midler	Tidsplan
Effektiv gennemførelse af den gældende EU-ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme	Traktatbrudssager/retssager Undersøgelse af 4AMLD's anvendelse Den tredje overnatte risikovurdering Arbejde med sammenkobling af registre over reelt ejerskab Landespecifikke henstillinger/det europæiske semester Nuværende EBA-arbejde	Alle igangværende foranstaltninger
Styrke og udvide det fælles EU-regelsæt for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme	Lovgivningsmæssigt forslag: — identificere områder, som kan indgå i en forordning, side om side med et ændret direktiv — beskrive nye områder, som skal reguleres på EU-niveau — identificere de ændringer, der er nødvendige i forhold til anden eksisterende lovgivning	1. kvartal af 2021
Tilvejebringe tilsyn på EU-niveau med bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme	Lovgivningsmæssigt forslag	1. kvartal af 2021
Oprette en støtte og -koordineringsmekanisme for FIU'er	Lovgivningsmæssigt forslag Overdragelse til Kommissionen af den tekniske forvaltning af FIU.net	1. kvartal af 2021 4. kvartal af 2020
Retshåndhævelse på det strafferetlige område og udveksling af oplysninger	Oprettelse af EFEC Vejledning om OPP'er og eventuel udtalelse fra EDPB om databeskyttelsesaspekter Overvåge inkorporering og gennemførelse af direktiver vedrørende samarbejde på det strafferetlige område og om retshåndhævelse Muligheder for at forbedre indenlandsk og grænseoverskridende udveksling af oplysninger blandt alle kompetente myndigheder	2. kvartal af 2020 1. kvartal af 2021
Styrkelse af den internationale dimension	Kommissionens finjusterede metode til identifikation af højrisikotredjelande Delegerede retsakter	1. kvartal af 2020 Som relevant (foreløbig planlægning for 2020: 2. kvartal, 3. kvartal og 4. kvartal)

Kommissionen hører gerne interessenters synspunkter om den vej frem, der er beskrevet i denne handlingsplan, og opfordrer alle til at indsende bidrag inden den 29. juli 2020 ved at besvare det spørgeskema, der findes på »Deltag i debatten«.

**DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR KOORDINERING AF SOCIALE
SIKRINGSORDNINGER GENNEMSNI TLIGE UDGIFTER TIL NATURALYDELSE R**

(2020/C 164/07)

GENNEMSNI TLIGE UDGIFTER TIL NATURALYDELSE R — 2017

Anvendelse af artikel 64 i forordning (EF) nr. 987/2009 ⁽¹⁾

- I. De beløb, der skal refunderes i forbindelse med naturalydelser, som er udredt i 2017 til familiemedlemmer, der ikke er bosat i samme medlemsstat som forsikringstageren, jf. artikel 17 i forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽²⁾, fastsættes ud fra nedennævnte gennemsnitlige udgifter:

	Aldersgruppe	Årlig	Nettobeløb pr. måned x = 0,20
Cypern	under 20 år	335,08 EUR	22,34 EUR
	20-64 år	345,86 EUR	23,06 EUR
	65 år og derover	1 457,97 EUR	97,20 EUR
Norge	under 20 år	21 366,64 NOK	1 424,44 NOK
	20-64 år	37 207,61 NOK	2 480,51 NOK
	65 år og derover	125 089,11 NOK	8 339,27 NOK

- II. De beløb, der skal refunderes i forbindelse med naturalydelser, som er udredt i 2017 til pensionister og deres familiemedlemmer i henhold til artikel 24, stk. 1, samt artikel 25 og 26 i forordning (EF) nr. 883/2004, fastsættes ud fra nedennævnte gennemsnitlige udgifter:

	Aldersgruppe	Årlig	Nettobeløb pr. måned x = 0,20	Nettobeløb pr. måned x = 0,15 ⁽¹⁾
Cypern	under 20 år	335,08 EUR	22,34 EUR	23,74 EUR
	20-64 år	345,86 EUR	23,06 EUR	24,50 EUR
	65 år og derover	1 457,97 EUR	97,20 EUR	103,27 EUR
Norge	under 20 år	21 366,64 NOK	1 424,44 NOK	1 513,47 NOK
	20-64 år	37 207,61 NOK	2 480,51 NOK	2 635,54 NOK
	65 år og derover	125 089,11 NOK	8 339,27 NOK	8 860,48 NOK

⁽¹⁾ Det månedlige faste beløb nedsættes med 15 % (x = 0,15) for pensionister og deres familiemedlemmer, hvis den kompetente medlemsstat ikke er anført i bilag IV til forordning (EF) nr. 883/2004, jf. artikel 64, stk. 3, i forordning (EF) nr. 987/2009.

⁽¹⁾ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

GENNEMSNITLIGE UDGIFTER TIL NATURALYDELSER – 2018

Anvendelse af artikel 64 i forordning (EF) nr. 987/2009

- I. De beløb, der skal refunderes i forbindelse med naturalydelser, som er udredt i 2018 til familiemedlemmer, der ikke er bosat i samme medlemsstat som forsikringstageren, jf. artikel 17 i forordning (EF) nr. 883/2004, fastsættes ud fra nedennævnte gennemsnitlige udgifter:

	Aldersgruppe	Årlig	Nettobeløb pr. måned x = 0,20
Spanien	under 20 år	579,45 EUR	38,63 EUR
	20-64 år	844,45 EUR	56,30 EUR
	65 år og derover	4 540,59 EUR	302,71 EUR

- II. De beløb, der skal refunderes i forbindelse med naturalydelser, som er udredt i 2018 til pensionister og deres familiemedlemmer i henhold til artikel 24, stk. 1, samt artikel 25 og 26 i forordning (EF) nr. 883/2004, fastsættes ud fra nedennævnte gennemsnitlige udgifter:

	Aldersgruppe	Årlig	Nettobeløb pr. måned x = 0,20	Nettobeløb pr. måned x = 0,15 ⁽¹⁾
Spanien	under 20 år	579,45 EUR	38,63 EUR	41,04 EUR
	20-64 år	844,45 EUR	56,30 EUR	59,82 EUR
	65 år og derover	4 540,59 EUR	302,71 EUR	321,63 EUR

⁽¹⁾ Det månedlige faste beløb nedsættes med 15 % (x = 0,15) for pensionister og deres familiemedlemmer, hvis den kompetente medlemsstat ikke er anført i bilag IV til forordning (EF) nr. 883/2004, jf. artikel 64, stk. 3, i forordning (EF) nr. 987/2009

V

(Øvrige meddelelser)

ANDET

EUROPA-KOMMISSIONEN

Offentliggørelse af enhedsdokument med ændringer efter godkendelse af en ændring af mindre omfang i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012

(2020/C 164/08)

Europa-Kommissionen har godkendt denne ændring af mindre omfang i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 ⁽¹⁾.

Ansøgningen om godkendelse af denne ændring af mindre omfang offentliggøres i Kommissionens eAmbrosia-database.

ENHEDSDOKUMENT

»AIL VIOLET DE CADOURS«

EU-nr.: PDO-FR-02103-AM01 — 4.2.2020

BOB (X) BGB ()

1. **Betegnelse**

»Ail violet de Cadours«

2. **Medlemsstat eller tredjeland**

Frankrig

3. **Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevaren**3.1. *Produkttype*

Kategori 1.6. Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet

3.2. *Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1*

»Ail violet de Cadours« er et hvidløg, der markedsføres i tør tilstand, dets tørstofindhold er mindst 30 %. Det produceres af sorterne Germidour og Valdour, som er blevet udskilt på grundlag af den lokale population af violet hvidløg.

Det har violette »vinrøde« striber på de hvide yderskaller.

»Ail violet de Cadours« er kendetegnet ved en størrelse på 45 mm eller derover, og at løget har en regelmæssig og rund form. Løgene sælges hele og godt rensede. De har mindst en hel skal, som ikke er revet itu. Rødderne skæres af langs med løget, de har en længde på højst 2,5 mm. Løget er både ved feddene og rodfladen fast at røre ved. For løg, der sælges uden stilk, skal den resterende stilk have en længde på 10-30 mm.

Feddenes skal er beigefarvet med violette striber. Feddets kød har en elfenbenshvid til cremegul skæreflade.

⁽¹⁾ EUT L 179 af 19.6.2014, s. 17.

I rå tilstand har hvidløget en typisk kraftig hvidløgsduft og en intens skarphed ved lugtfornemmelsen. I tilberedt form er »Ail violet de Cadours« kendetegnet ved en hvidløgsagtig duft. Ved indtagelse er der en let skarphed i smagsindtrykket og en aroma, der holder længe i munden. Det har en fløjsagtig konsistens og en udsøgt sødlig smag.

For at opnå en harmonisk præsentrationsform har løgene en ensartet farve, form og størrelse. Navnlig må det største løg højst være 20 mm større end det mindste løg.

»Ail violet de Cadours« sælges i følgende præsentrationsformer:

- en hvidløgsranke med mindst ni løg, hvor stilken ikke er fjernet, og med en vægt på 500 g, 1 kg eller 2 kg i forhold til antallet af løg i nettet og deres størrelse
- et bundt med løg, hvor stilken ikke er fjernet, og med en vægt på mindst 8 kg
- en klase med løg, hvor stilken ikke er fjernet, og med en vægt på 500 g, 1 kg eller 2 kg
- en håndpakket pose på 5 kg bestående af løg, hvor stilken er fjernet
- en håndpakket bakke med løg, hvor stilken er fjernet, og som har en størrelse på enten 60-70 mm eller over 70 mm
- en håndpakket kurv med løg, hvor stilken er fjernet, og som har en størrelse på 60-80 mm
- et net med løg, hvor stilken er fjernet, og med en vægt på højst 1 kg
- en lille bakke med løg, hvor stilken er fjernet, og med en vægt på højst 1 kg.

Produktet markedsføres i den oprindelige emballage. Kun når hvidløget ligger i bakke og kurv, kan det sælges enkeltvis.

3.3. *Foder (kun for animalske produkter oprindelse) og råvarer (kun for forarbejdede produkter)*

—

3.4. *Specifikke etaper af produktionen, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område*

Alle etaper af produktionen af hvidløget finder sted i det geografiske område.

3.5. *Særlige regler for udskæring, rivning eller emballering osv. af det produkt, som betegnelsen henviser til*

Pakningen af »Ail violet de Cadours« skal finde sted i det geografiske område for at bevare produktets kvalitet.

For at bevare den gode sundhedstilstand og mindst én intakt yderskal på løgene opbevares »Ail violet de Cadours« under bestemte forhold og håndteres mindst muligt.

Desuden er pakningen baseret på producenterne lokale viden, som også bidrager til udviklingen af »Ail violet de Cadours«-hvidløgets egenskaber via:

- nøje udvælgelse af løg, der muliggør ensartede præsentrationsformer med hensyn til farve, størrelse og form
- manuel anbringelse af løgene, der gør det muligt at opnå en pakning, hvor løgene støder mindst muligt sammen under markedsføringen: toppene på hvidløgsranker, bundter og klaser presses sammen for at opnå en fast helhed, poser, net og små bakker lukkes så tæt som muligt på løgene, og løgene anbringes tæt sammen i bakker og kurve.

3.6. *Særlige regler for mærkning af det produkt, som betegnelsen henviser til*

Foruden de obligatoriske oplysninger, som lovgivningen foreskriver, indeholder mærkningen:

- pakkevirksomhedens navn
- høståret
- det særlige identifikations- og sporbarhedssystem for »Ail violet de Cadours«.

Ved pakning, hvor hvidløget kan sælges enkeltvis, mærkes de enkelte hvidløg som »Ail violet de Cadours« ved påsætning af en selvklæbende etikette.

4. Kort angivelse af det geografiske områdes afgrænsning

Det geografiske område er beliggende, hvor departementerne Haute-Garonne, Gers og Tarn-et-Garonne støder sammen.

Departementet Haute-Garonne: Bellegarde-Sainte-Marie, Belleserre, Bragayrac, Brignemont, Cabanac-Séguenville, Cadours, Le Castéra, Caubiac, Cox, Drudas, Empeaux, Garac, Le Grès, Lagrault-Saint-Nicolas, Laréole, Lasserre, Menville, Mérenvielle, Pelleport, Pradère-les-Bourguets, Puysségur, Saint-Thomas, Sainte-Livrade, Thil og Vignaux.

Departementet Tarn-et-Garonne: Auterive, Beaumont-de-Lomagne, Beaupuy, Bouillac, Le Causé, Escazeaux, Faudoas, Gariès, Goas, Marignac, Maubec og Sérignac.

Departementet Gers: Ansan, Ardizas, Aubiet, Augnax, Auradé, Aurimont, Avensac, Bajonnette, Beaupuy, Bédéchan, Bézéril, Blanquefort, Castillon-Savès, Catonvielle, Cazaux-Savès, Clermont-Savès, Cologne, Encausse, Endoufielle, Escorneboeuf, Estramiac, Frégouville, Gimont, Giscaro, Homps, L'Isle-Arné, L'Isle-Jourdain, Juilles, Labastide-Savès, Labrihe, Lahas, Lias, Mansempuy, Maravat, Marestaing, Maurens, Mauvezin, Monbrun, Monferran-Savès, Monfort, Montiron, Noilhan, Pessoulens, Pompiac, Puycasquier, Razengues, Roquelaure-Saint-Aubin, Saint-André, Saint-Antonin, Saint-Brès, Saint-Caprais, Saint-Cricq, Saint-Georges, Saint-Germier, Saint-Orens, Saint-Sauvy, Sainte-Anne, Sainte-Gemme, Sainte-Marie, Sarrant, Ségoufielle, Séremputy, Seysses-Savès, Sirac, Solomiac, Thoux, Tirent-Pontejac, Touget og Tourrenquets.

5. Tilknytning til det geografiske område

Tilknytningen mellem »Ail violet de Cadours« og det geografiske område beror på anvendelsen af sorter, der stammer fra lokale populationer, som er særligt velegnede til klima- og jordbundsforholdene og de topografiske forhold i det geografiske område, og som giver produktet nogle specifikke kvaliteter (den violette farve samt løgenes størrelse og regelmæssighed). De nyder endvidere godt af den særlige produktionsknowhow i det geografiske område. Disse kvaliteter giver »Ail violet de Cadours« et godt omdømme.

Det geografiske områdes egenart

Naturbestemte faktorer

Produktionsområdet for »Ail violet de Cadours«, der er beliggende i regionen Midi-Pyrénées mellem Haute-Garonne, Gers og Tarn-et-Garonne, er kendetegnet ved et særligt klima, som om vinteren og foråret påvirkes af Atlanterhavet og om sommeren og navnlig efteråret af Middelhavet. Vinteren er relativt kort og mild. Foråret er kendetegnet ved høje og jævne temperaturer og en stor regnmængde, hvor størstedelen falder i maj måned. Sommeren er varm og tør. Efteråret er relativt mildt med kun lidt regn. I området blæser Autan-vinden, som er en tør, varm sydøstenvind, der navnlig forekommer om sommeren og efteråret.

Produktionsområdet er kendetegnet ved et afvekslende bakket landskab. Jorden, som består af oligomiocænsk molasse, er ler- og kalkholdig med et højt lerindhold (mindst 30 %), der sikrer en god vandreserve. Denne jord har desuden en god naturlig dræning på grund af hældningen og dens struktur.

Menneskelige faktorer

Hvidløget, som stammer fra Østen, blev sandsynligvis indført i regionen ved den romerske kolonisering i de første århundreder.

Handelen med hvidløg udviklede sig løbende og førte til, at der blev oprettet et særligt ugentligt marked for det violette hvidløg. Dette marked afholdes stadigvæk i Cadours hver onsdag fra midten af juli til midten af december.

Den viden, som producenterne af »Ail violet de Cadours« har, kommer til udtryk i dyrkningen og forarbejdningen.

Sorterne Germidour og Valdour er blevet udskilt på grundlag af de lokale sorter af violet hvidløg og blev optaget på den officielle sortliste i 1991 og 2006. Disse sorter er navnlig kendetegnet ved en kort vækststadi kombineret med en tidlig spiring, de har ikke fast stokdannelse og har et stort løg, som på skallen har violette striber på den hvide bund.

De plantes om efteråret fra midten af oktober til midten af december på parceller, hvor der ikke har været dyrket allium i tre år eller majs eller sorghum det foregående år. Kvælstof, fosfor og kalium tilføres alt efter, hvorvidt det er nødvendigt for dyrkningen, og i hvilken grad disse næringsstoffer er til stede i jorden.

Høsten foregår, når løgene er modne.

Gennem kontrollen med tørringen kan der sikres et vandtab på mindst 20 % af det høstede produkts masse.

Bedrifterne i det geografiske område er kendetegnet ved lille til mellemstor arealstørrelse. Det er bedrifter med blandet landbrug, hvor der primært dyrkes korn, og hvor produktionen af hvidløg er et supplement med stor merværdi. Bedrifterne drives ved hjælp af medhjælpende familiemedlemmer, hvilket har givet mulighed for at udvikle dyrkningen af hvidløg.

Mange faser gennemføres stadig manuelt for at opnå et godt rensat hvidløg med et pænt udseende: afskrælningen, som består i at fjerne beskadigede yderskaller og samtidig bevare mindst én pæn og intakt skal, afskæring af rødderne og udførelse af de præsenteringsformer, der er nødvendige for markedsføringen af »Ail violet de Cadours«. Producenternes viden kommer særlig til udtryk i løbet af disse faser og ledsages af en omhyggelig manuel sortering af løgene efter størrelse, form og farve, således at de fremstår ensartede.

Produktets egenart

»Ail violet de Cadours« er et hvidløg i tør tilstand. Det er først og fremmest kendetegnet ved den violette farve, der forekommer i striber på yderskallerne. Løgene har en størrelse på 45 mm eller derover, en regelmæssig form, uden skader, dvs. at feddene ikke er synlige (mindst én af yderskallerne er ikke revet itu). Rodfladen skæres af ved overfladen.

»Ail violet de Cadours« har særlige visuelle, lugtmæssige og smagsmæssige egenskaber, der adskiller det tydeligt fra et violet hvidløg af sorten Germidour i tør tilstand, der er dyrket uden for det geografiske område. »Ail violet de Cadours« adskiller sig i henseende til udseende: en større løgstørrelse, løget har en mere violet farve og en mere regelmæssig form, og i henseende til lugtmæssige egenskaber: en typisk kraftig hvidløgsduft og en kraftigere skarp duft. Hvad angår smagen af tilberedt hvidløg, kendetegnes »Ail violet de Cadours« desuden ved en mere intens aroma, der holder længe i munden, og en større skarphed i smagsindtrykket.

Løgene er både ved feddene og rodfladen faste at røre ved. De er i god sundhedsmæssig stand fra høsten til markedsføringen.

»Ail violet de Cadours« markedsføres i ensartede præsenteringsformer med hensyn til størrelse, form og farve.

Når »Ail violet de Cadours« markedsføres med toppene, skal pakningen have en vis fasthed på grund af sammenpresningen af toppene indbyrdes. Når »Ail violet de Cadours« markedsføres med stilken fjernet, sammenpresses løgene i deres emballage.

Årsagssammenhæng

I produktionsområdet er alle forudsætninger, som har ført til udvikling af »Ail violet de Cadours«, til stede.

»Ail violet de Cadours« er først og fremmest kendetegnet ved dets farve. Denne hidrører fra anvendelsen af sorter, der stammer fra lokale populationer, som omfatter violette striber på yderskallerne, kombineret med at de plantes på lerholdige parceller med den største regnmængde i maj måned. Dels gør produktionen af »Ail violet de Cadours« på lerholdig jord, som har en god vandreserve, det muligt at opnå løg med en regelmæssig form. Ved hjælp af passende gødskning undgår man, at løgene revner, og »Ail violet de Cadours« fremstår derfor med mindst én yderskal, som ikke er revet itu.

Dels er det i den grundlæggende fysiologiske fase med dannelse af produktet, den såkaldte løgdannelse, at plantens vandbehov er størst. Det er en fase med hurtig vækst, som har direkte indvirkning på størrelsen, løgets dannelse og udviklingen af den violette farve. Den største regnmængde i maj måned, som dækker plantens behov for vand og mineraler i denne afgørende fase, gør det muligt at opnå løg med »Ail violet de Cadours«-hvidløgets egenskaber, dvs. løg med en størrelse på 45 mm eller derover, med en rund og regelmæssig form, og hvor den violette farve kommer til udtryk.

Løgenes fasthed i »Ail violet de Cadours« hænger sammen med forberedelsen, hvor man undgår, at løgene støder mod hinanden, og det korte produktionsår, der slutter inden den tidlige spiring.

»Ail violet de Cadours«-hvidløgets gode sundhedsmæssige stand skyldes flere faktorer:

- begrænsning af udbredelsen af svampe- eller bakteriesygdomme i jorden ved hjælp af vekseldrift og plantning på naturligt veldrænede parceller
- begrænsning af udviklingen af disse sygdomme under dyrkningen ved at fastsætte datoer for plantning og passende gødskning
- hvidløgene høstes, når de er modne, derefter tørringen og den tørre, varme sydøstenvind, der fremmer hvidløgets holdbarhed.

Anvendelsen af hvidløgssorter, som ikke omfatter fast stokdannelse, muliggør præsentationsformer, hvor toppene af »Ail violet de Cadours« er bevaret: hvidløgsranker, bundter og klaser.

Endelig er »Ail violet de Cadours« genkendelig på grund af den omhyggelige manuelle afskrælning, hvor de hele skaller bevares, og som gør det muligt at opnå en rodflade, der er skåret af langs med løget. Samtlige manuelle faser muliggør visuelt ensartede præsentationsformer med hensyn til størrelse, form og farve. Producenternes traditionelle viden, som også omfatter forarbejdningen af produktet, forøger værdien og bevarer kvaliteten af »Ail violet de Cadours«.

Alle de beskrivende faktorer for produktionsområdet, både de naturlige og menneskelige faktorer, bidrager til »Ail violet de Cadours«-hvidløgets egenskaber.

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen

(Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i nærværende forordning)

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-b9eb2879-fbef-4c10-a287-c0d23d8ef13f

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA